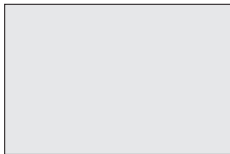

Címlap

ONEB

Október 16–17.

Idén – az áprilisi OHEB, a májusi OÉEB, a júniusi OKEB és a szeptemberi OREB után – az Összetett Egyéni Bajnokság végső sorrendjét eldöntő versenyre, az ONEB-re október 16-17-én kerül sor. A helyszín Németbánya térsége a Bakonyban, nevezési határidő: szeptember 26.

A cikksorozat eddig megjelent részeiben az egyes bajnokságok kezdeteiről, valamint az ideivel egyező összetételű korábbi OB-k győzteseiről volt szó, s arról, hogy a 10, 5, 15 ill. 5 évvel ezelőtti győztesek közül mindössze 5, 1, ill. 2 versenyző „ismételt” (az OREB kérdésére a választ szeptember 4-én kapjuk meg).

A sportág egyéni bajnokságainak története az első, 1952-es bajnoksággal kezdődik. (Erről lásd a TÁJOLÓ korábbi számaiban megjelent írásokat: 2006/10 (5-7. o.), 2007/1 (15. o.), 2007/2 (30-31. o.).) A 35. évben felülik – hivatalosan középkorúak – részére országos bajnokságot az MTF Sz először 1985-ben írt ki. (Csak gyanítom, hogy a verseny anyagi háttérére az 1984-es olimpiai távolmaradás biztosította, legalábbis erre utal a verseny elnevezése: Nemzetközi Olimpiai Kupa.) Ezen már az IOF által a nyolcvanas évek elején kiadott – 1985-től kötelezően bevezetendő – kategória ajánlásainak megfelelő kategóriákban rendeztek versenyt. (Korábban pl. a BTF Sz által meghirdetett, nem-hivatalos” senior bajnokságoknak tekintett 1983. évi Zuglói Kupán és az 1984. évi Fabulon Kupán a következő senior kategóriák szerepeltek: F35, F43, F50, F56, N35, N43).

A 35 évvel ezelőtti első OB-n a résztvevők száma 134 volt. A következő években a létszám növekedése szembetűnő. Önkényesen az 1990, 1995, 2000 és 2005-ös adatok: 158, 202, 260, 356. A tavalyi (Szögliget) létszám – bár visszaesés volt

az előző évek 400 fölötti létszámához képest – ugyancsak megfelel az emelkedési trendnek: 374 fő.

Az ideivel azonos korösszetételben már 5 alkalommal versenyzett a mezőny. Az 1985-ös F35 ill. N35-ös kategóriák ma a hatvanas korcsoport tagjai. Ezúttal azok nevét soroljuk fel, akik 1-nél több bajnokságot szereztek az említett években (1985, 1990, 1995, 2000 és 2005), s zárójelben azt tüntetjük fel, hogy idén ki melyik korcsoportban indulhat.

4-szer: Balla Sándor (F85), Boros Zoltán (F60)

3-szor: Babai Margit dr. (-), Horváth Magda (N55)

2-szer: Bozán György (F65), Nyögéri Imre (F70), Buncsik János (F75), Szebeli István (-), Gáti László (-), Csamangó Ferenc (F80), Hegedüs Ágnes (N60), Korik Vera (N60) és Cser Kriszta (N65).

Az idén 40, 45, 50 és 55-ös korcsoportokban versenyzők között Gyulai Zoltán és Mátyás Ildikó ért el 2-2 bajnokságot.

Az október 17-i Nappali Egyéni Bajnokság senior győzteseiről a TÁJOLÓ idei utolsó számában számolunk be. **Agy.**

A 34. Szlovák-magyar Senior Találkozó idei 2. fordulóját ismét a Szlovák Karszt Kupán tartottuk meg.

A verseny 1. napja selejtezett, a 2. napon, augusztus 20-án volt a döntő. Ezeket a versenynapokat a szilicei fennsíkon rendezték meg.

A magyar csapatot képviselték a döntőben:

Bíró Aletta BEA, Kiss Teodóra ETC, Gösswein Judit PSE, Jenei Margit BOF, Lévainé Kovács Róza KSE, Montovai Emília DTC, Gelei Zsuzsa KST, Lajszner Attila ESP, Németh Csaba BOF, Weiler Zoltán MAF, Prill László ARA, Vankó Péter HSE, Pápai János ARA, Hegedüs Ábel BEA, Szabó László DNS, Vajda László ZTC, dr. Nagy Ápád ETC

A magyar csapat jól szerepelt, 47 pontot szerzett, míg szlovák sporttársaink 31-et.

Köszönjük minden résztvevőnek a küzdelmet és a helytállást! **(JG)**

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók Szövetségének lapja

2010. 6. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Cseresnyés Ágnes,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,
Nemesházi László,
Spilkóné Bacsó Piroska
Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,
Curia u. 3. II/2.

Tel.: (06-1) 266-35-91

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök
16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugár József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente
8 alkalommal

	lapzárta	megjelenik
6. szám	08. 24.	09. 03.
7. szám	10. 05.	10. 15.
8. szám	11. 09.	11. 19.

Megrendelhető
a Budapesti Tájfutók
Szövetségénél,
a szerkesztőség címén.

Nyomda:

HAPPYCARD Kft.

WMOC 2010 Svájc

Muzsnai Ágota sprinten ezüstérmes

Hány ilyen ünnepélyt néztél már végig? – szegezte nekem a kérdést Hegedűs Ábel, az idei Tájéfutó Mesterek Világbajnoksága (WMOC) megnyitóján a svájci La Chaux-de-Fonds városka főterén. Fejből nem tudtam hirtelen darabra megmondani, de az biztos, hogy 1994. óta az oroszországi kivételével valamennyit. Ott nem is volt magyar résztvevő, én viszont több alkalommal is képviseltem egymagam színéinket. A programfüzet szerint az idei, július 31- augusztus 7. közötti World Masters Orientering Championshipsre 43 ország 4117 tájefutója nevezett, plusz mintegy 500 a VB mezőny után rajtoló Nyílt versenyre. Ennyien tudomásom szerint még soha nem indultak ilyen viadalon.

Az internetről is letölthető programfüzet jelentkezésnél kezünkbe kapott példánya komoly csalódást okozott. A korábbiakban megszokott, szép kivitellű nyomdatermék helyett itt egy olyan silány, 128 oldalas újságpapírt adtak, mint amilyen egykor jelent meg nálunk Esti Hírlap címen – ha emlékeznek még rá. Az ezzel együtt átvett rajtsomag tartalmát számba véve rögvest kiderült az is, hogy a tavalyihoz képest a svájciak minimum egy „WMOC 2010” emblémával díszített kishátizsákkal adósak maradtak. Igaz ugyan, a rajtszám a VB ideje alatt ingyenes utazást biztosított Neuchatel megye teljes területén valamennyi tömegközlekedési járműre, de ezt tapasztalatom szerint rajtam kívül elég kevesen vették igénybe. A többség saját vagy bérelt gépjárművel közlekedett. A 270 svájci frankos nevezési díj azonban erről nem vett tudomást. (Az autók parkolási díját természetesen külön megfizettették.) Így lett ez egy igen tetemes bevételi forrás, amiért cserében szinte semmit nem nyújtottak. Össze is omlott volna az egyébként rendkívül gyors, pontos, kényelmes, színvonalas tömegközlekedés, ha minden résztvevő azt használja!

De még csak a megnyitónál tartotunk. Erre már július 31-én, a sprint szám selejtezője után került sor este 9-től. Ám nemcsak emiatt nem volt világos, hogyan fér majd el azon

a szűk kis főtéren egyszerre ennyi ember. Hát nem is fért. Szerencsére a fő műsort a meglehetősen hosszúra nyúlt üdvözlő beszédek után egy szinpompás tűzijáték jelentette, amit máshonnan is lehetett látni. A helyszínre való rövid felvonuláson a magyar csapat gerincét a jövő évi magyarországi WMOC rendezői stábjának sárgapólós gárdája alkotta.

Sprintverseny a városokban

A VB a sprint versenyszámokkal vette kezdetét. A selejtező a versenyközpontnak is helyet adó La Chaux-de-Fonds belvárosában zajlott. A VK helyszínéül szolgáló sportközpont szélén már 20 perccel korábban beszólították az indulókat az előrajtba, ahonnan hosszú szalagozás vezetett lakott területeken át a rajtjig – a közelben lakók nem kis öröme. Jö kis kánikula kerekedett a délutáni versenyre, egy rosszul lett versenyzőhöz már a szalagozás

Részlet a sprint térképéből

egyharmadához ki kellett jönnie a rohamkocsinak. Pedig ivóvíz és WC akadt elegendő mennyiségben. A pályákba több csalafintaságot is becsempészték, főleg az útvonalválasztást illetően. Mert nem mindig a legrövidebb lett a leggyorsabb. Én például ott véreztem el, hogy rosszul értelmeztem a felüljáró ábrázolását és hiába láttam a pontomat éppen alattam, ha az szintben 20 méterrel lejjebb, a viadukt alatt volt...

A technika ördöge is szerepet kapott. Az órákig tartó rajtoltatás miatt én már lezuhanyozva, átöltözve tértem vissza a célba megnézni az eredményeket, ahol a később befutók hosszú tömött sorokban várakoztak dugóikájuk kiolvasására. Akadtak félóránál hosszabb várakozások is, annyira lelassult a rendszer. Ismét egy komoly, kellemetlen probléma. A döntő a hangulatos Neuchatel óvárosát mutatta meg a mezőnynek. Mivel az a tópart fölötti hegyoldalban húzódik, a meredek emelkedők fizikailag is megnehezítették a pályákat. Meg újfent a hőség. Fifi (Honfi Gábor) élménybeszámolója szerint olyan lépcsősor is útba esett, ahol csak gyalogolni bírt a világbajnoki mezőny... Lefelé meg nem fért el a nagylábon élők cipője a lépcsőkön, csak srégen. El lehet képzelni azt a lefutást!

Szerencsére nagyon szép magyar siker is született e napon: W55 kategóriában Dr. Muzsnai Ágota, a Hegyisport Szentendre Egyesület tagja ezüstérmet szerzett! Utóbb kiderült, ez lett a svájci WMOC egyetlen magyar érme.

Tehenek terepén

A városi hőség után az erdei terepbemutatók napján végig zuhogott. Két eltérő jellegű terepet is bemutatnak, amit többekkel együtt én is egy útra fűztem fel, egymás után. A Le Prévoux nevű Model Event 1 kicsit emlékeztetett a Bükkre, ami nem is csoda, hiszen a WMOC-nak helyet adó Jura-hegység is főleg mészkőből áll. A sok karmező és néhány

kisebb töbör alkotta egyes erdős terep leginkább a Huta-bérccel volt hasonlatos. A későbbi verseny terepével azonban nem igazán.

Sokkal szokatlanabbnak tűnt a Model Event 2, a Le Communal. Ennyi marhát én még nem láttam erdőben! Az ezer méter fölötti alpesi legelés, ligetes hegyoldalban mindenfelé tehének kószáltak szabadon, pedig egy vagány rókával is összetalálkoztam. Talajfogásnál meg fő szempont lett minden lépésnél, hogy ne tehénlepényen landoljunk. A sárga foltos fenyesekben alig akadt fix pont, azt a néhányat pedig, ami jól látszott volna, (például villanyvezeték, régi farakások, vagy éppenséggel szögessdróttal bekerített emléktábla pl. egy 140 éves fa nevével) nagyvonalúan „lefelejtették” a térképről. A sárga foltok beazonosítása pedig elég reménytelen vállalkozásnak látszott.

És a másnapi első hosszútávú selejtezőn ez sajnos be is igazolódott. Különösen a laposabb részeken, mert bár a rajtot kb. 1200 méterre tették a tengerszint fölé, sík, jellegtelen részek domináltak. A legtöbb bója (gödör, töbör, völgy) meg a felszín alatt bújt meg a jó kis sűrű harasztosokban. Ezen a főként sárga színű Les Breuleux térképen a leg-

Dr. Muzsnai Ágota sprinten ezüstérmes

biztosabb fix pontokat az utakra telepített hűsítő depók jelentették.

Váratlan és kellemes meglepéstől számolt be a befutás után Hegedüs Ágika: a célban egy ismeretlen férfiú autogramot kért tőle az éppen 40 esztendővel ezelőtti NDK-beli világbajnokságon való kiváló szereplése kapcsán. Türelmes ember lehetett. Az eredmények böngészése a verseny honlapján bizony időt rabló elfoglaltság, különösen ha valaki mind az 58 magyar indulóra kíváncsi. Azaz csak 57-re, mert Vincze István nem vállalta ezen a boka-egyvető terepen a versenyzést.

Szarvashiba: csúszik a rajt!

Ami még soha nem fordult elő tudtommal egyetlen WMOC alkalmával sem: egy teljes órát csúszott a rajt, még pedig a második selejtező futamon!!! A bajt logisztikai jellegű probléma okozta. A terep, Les Cernets, mintegy 50 kilométerre az Event Centertől csak keskeny műúton, szervezett autóbusszal szállítással volt megközelíthető a legközelebbi vasútállomástól. Ide az elenyésző kisebbség menetrendszerinti vonatokkal, a nagy többség pedig a kijelölt parkolóig saját járművel utazott, ahol át kellett volna szállni a különjáratokba. Vagy a megrendelt buszok száma

lehetett kevés, vagy az út időben hosszabb a tervezettnél, de tanácstalanul ácsorgó, buszra váró tömegek, a 3 km-re, fent a hegyen lévő célba gyalog nekiinduló merészek borzolták a hangulatot. A megoldás végül a példa nélküli döntés lett: csússzon 1 órával a VB rajtja! Nosza, össze is dugták rögtön a fejüket a jövő évi pécsi rendezők, hol vágjanak új utat, hová és meddig engedjék majd fel az autót és hol fognak tudni megfordulni a buszok? – hogy Magyarországot ne érje ilyen szégyen. Egyébként igen nagy népszerűsége tett szert a WMOC 2011 sátra. Merem remélni, nem csak a finom baranyai borok kóstoltatása miatt.

Maga ez a svájci terep is megér egy misét. A bemelegítő rész – mert egy nyúlfarknyit minden nap kaptunk a rajtok előtt – már mutatta, mennyire nehéz a haladás ezen a vidéken. A térképről nem olvasható le, rajzban igazán nem is ábrázolható az a kőbirodalom, ami a talajt képezte volna. A mohával sűrűn benőtt szikladzsungelen a járás is nehéz és balesetveszélyes mutatványt jelentett. A tájékozódás meg végképp. Hiszen nem ábrázolható tereptárgyak kioldása adta a feladatot. S amikor az

ember azt gondolta, ilyen szakasz már nincs több a pályában, a cél előtt még bekanyarítottak a legvadabb részbe. Csodálkozom, hogy nem hallottam szirénázó mentőket. Vizont innenől kezdve nyugodtan besorolhatjuk tájfutást az extrém sportok közé. Pedig szemre maga a táj, a mélyzöld fenyvesek valóban gyönyörűek.

(Csak zárójelben jegyezném meg, ezúton is megköszönve Gerely Ferenc barátomnak a TIPO Kupa kapcsán tett ironikus megjegyzésemet, hogy Svájcban nyomát sem lehet látni a Magyarországon szokásos „véghasználatnak”. Ámbár valószínűleg itt is beérnek az erdők és bizonyára feldolgozott fára is szükségük van. Lehet, hogy éppen tőlünk importálják?)

Aznap este Neuchatel kikötőjében rendezték a bankettet. Az ilyen rendezvényeken általában hosszú sorakozás után kapják meg a jogosultak a többfogat, de egy jobb menzai vacsoránál nem sokkal különb adagjaikat, igaz, valamicske bor is jár hozzá. Közben zenező, majd tánc valameddig. Mindez most kereken 100 svájci frankért. Ez a jelenle-

gi árfolyamon átszámolva cirka 22 ezer forint. A hülyének is megéri, nem? Kíváncsi vagyok, a magyarok közül hányan mentek el rá.

A döntő kicsit odébb, ugyanennek a vad gerincnek a keleti részében vezetett, némileg kevésbé szigorú tereprészek. Ezen is, mint általában minden futamon, igen sok pontot használtak, esélyt teremtve rossz pont megfogására. (Ábel barátomnak ez az első selejtezőn sikerült is.) Szubjektív véleményem, de szerintem ennél a svájcínál a portugáliai WMOC például jobb volt. Mindazonáltal köszönöm támogatóimnak, a Borsod-Abaj-Zemplén Megyei Önkormányzatnak és valamennyi szponzoromnak, hogy lehetővé tették részvételemet.

A svájci térképek nézegetése kevés a valóság elképzeléséhez. A jövő évi, sokunk által ismert mecseki terepek könnyebbek lesznek. Utána pedig 2012-ben a németországi Harz-hegységbe, majd 2013-ben az összes sportágat felvonultató World Masters Games keretében Olaszországba, Torinóba várják a világ 35 éven felüli tájfutóit.

Kovács Attila

Zöld Sportok Clubja, Miskolc

HOVÁ TÚNTEK A MENŐK?

A HSE rendezte az idei Hungária Kupát a Bakonyban, Fenyőfő / Vinye térségében

A vártnál kevesebb versenyző jött el, elitjeink pedig szinte nem is voltak jelen. Néhányuknak adhatunk ugyan felmentést a főiskolás VB-n való részvétel miatt, de a többieknek igazolatlan hiányzást kell beírunk. Az ifjú elitek hiányában szeniorjaink kaptak lehetőséget, és éltek is vele, Wengrin Ágnes és Werner Péter magabiztosan nyerték a 21A kategóriákat a fiatalok minimál mezőnyre előtt. A csúcs kategóriákban a fiúknál a teljes, a pályákat szintidőn belül teljesítő mezőny a dobogón állt, és a lányoknál is csak 4 értékelhető összetett eredmény született.

Így az idei HK-t a korosztályok létszáma alapján leginkább egy versenyenél összekötött nagyszülők-szülőknokok nyaralásnak nevezném.

Pedig a helyszín gyönyörű volt, a terepből már előre lehetett következtetni az izgalmas pályákra, a rendezés gördülékenysége pedig már elvárás a HSE profi gárdájától. A térképek jobbra fehérek voltak kevés zöld csíkozással, mert a növénytakaró leginkább tiszta erdő, csalan, és szedres egyvelege volt. A hegyoldalak meredek és szabdaltak voltak, ágas-bogas metsződésekkel, horhosokkal, patakokkal. A pontok általában a finom részletekhez, sziklákhöz, apróbb domborzati elemekhez lettek elhelyezve. A pályák változatosak, technikásak voltak, sok elgondolkodtató útvonalválasztással. Nagyon kevés átmenetet volt célszerű a bíbor vonalon, irányban lefutni. Térképeimet böngészve találok olyan átmeneteket, amiket egészen másképp oldottam volna meg egy kis higgadt gondolkodás után. Jó lenne mások pályáit és megoldásait is látni, de sajnos nem találtam őket a világhálón. Remélem, előbbutóbb felkerülnek a route-gadgetba! Az viszont jó volt, hogy nem

vették el a térképeket, így frissiben kielemezhetjük futásunkat.

A győztes időket sajnos elég kevés kategóriában sikerült belőni. A tájbringások is panaszkodtak a túlméretezett pályákra, ráadásul közülük többen futottak is délelőttönként. Talán a nagy meleg hozta elő a versenyzőkből a „nagy állóképességet”, de az is lehet, hogy az általában a győztes időket futó szeniorversenyzők közül sokan rendezők voltak. Én a szinteket éreztem fizikailag megerőltetőnek, de persze nem hoztam mérték a győztes időt.

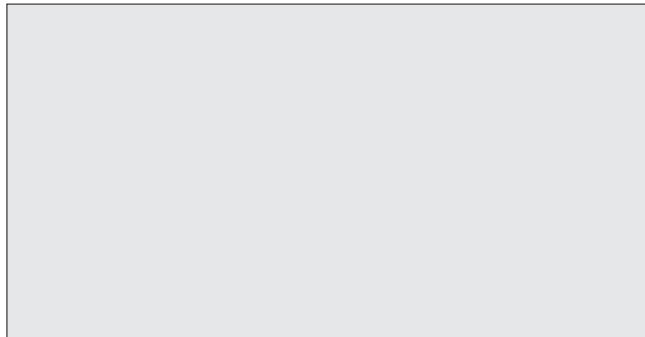
A verseny igazából egy túra-tájfutó verseny volt a több kilométeres rajt- és célmeneteknek köszönhetően. A gyerekeknek és az idősebb korosztálynak ez megtöbbszörözte a pálya hosszát. Az utolsó napon ráadásul be kellett menni a célba a rajtidő matricáért (legközelebb inkább a rajtban kellene osztogatni). A parkoló-kemping-VK-Fenyőfő csillagtúrát naponta többször is megtettük, ha minden eseményen részt akartunk venni. Szerencsére én vittem biciklit, és azzal közlekedtem.

Mert hogy a sima tájfutó etapokon kívül rengeteg más tennivaló is volt: mobil-O, trail-O, sörvált-O, többfordulós tájbringa, gyerek ver-

seny, esti sárgapólo osztás, tombola, diszko. Az előző évek alapján már megszokott városi sprint-pihenő nap nem volt, de szorgalmi feladatként el lehetett indulni az éjszakai sprint versenyen. Viszont hiányoltuk a mikrosprintet! A szombati nap kicsit kaotikusra sikeredett a túl sok, egy helyre szervezett délutáni program miatt: a trail-O eredményhirdetése, a száguldó bringások, az illuminált sörvált-O-sok és szurkolói időnként összekeveredtek a buli sátor előtt. A környékbeli kirándulások során találkozhattunk a tavalyi és a nyár eleji viharok által okozott károkkal, elmosott turista utakkal és hidakkal a Cuha-patak, és a Hódos-ér völgyében, kidőlt, kicsavart fákkal az erdőben.

Az égiektől kaptunk hideget is, melegt is. Az első három napon 30°C feletti hőségben dunsztolódtunk, utolsó nap pedig 10°C-os esős őszi időben dideregünk. Szerencsére a buja erdő, és a bővizű patakok pár fokkal lehűtötték a levegőt, és a fák megvédték az utolsó napi szélvihartól is. Meglepetésemre szúnyogok nem voltak, kullancs viszont rengeteg volt, mint utólag kiderült, fertőzött is akadt köztük.

A kempinget a reprezentatív Hódos-ér Vadászház udvarára

A VK-ban lévő Célba 3 napon át csak a kiolvasáshoz sétáltak a versenyzők

Néhány szó a 2010-es Hungária Kupáról

Az u.n. időskorúak szemszögéből írnék néhány dolgot.

Azt gondolom, hogy emlékezetes versenyen vehettünk részt. A terep, a térkép jó volt. És szuper volt, hogy végre gondoltak arra, hogy régen kinőttünk az N12C-s korcsoportból!

Technikás, de fizikailag mégsem kimerítő pályákon futhattunk. A rajtokat, bár elég messze voltak, menedékes utakon lehetett megközelíteni. (Még a harmadik napon is emberszabású volt a rajtba való kijutás.) Az indítási időközök (háromszor hat, egyszer négy perc) lehetővé tették, hogy egyedül teljesítsük a pályát. Azt a kategóriát is megrendezték volna, amelyre csak egy nevezés volt. (Az N70-s versenyző végül nem jött el.) Ezek voltak a szubjektív észrevételek. Nyilván mindenki egyet ért velem abban is, hogy a rendezésre sem lehetett panasz. Jó lenne, ha gyakrabban indulhatnánk hasonlóan színvonalas versenyeken!

Hanusz Mária

Egy „nagy” átmenet az F50 2. napi pályájából

jelölték ki, rendszeresen takarított mobil WC-vel, csappal, fóliás melegvízes zuhanyzóval. A hadtáppal sem volt gond, minden nap friss reggelivel, kiadós ebéddel vártak minket. A VK sátrában élmény volt látni, ahogy készítették a gigantikus serpenyőkben az ellenállhatatlan, ínycsiklandó frissensülteket. Szerencsére elég nap áll rendelkezésre, hogy mindet végigkóstoljuk. Sajnos a kempingnél magasabb fokozatú szállások külön, a környék falvaiban, városaiban voltak, ezért

az esti diszkóban viszonylag kevés sportember mutathatta meg, hogy nem csak nappal legény a gáton.

Remek ötlet volt az egy pont köré szervezett, utazásmentesre tervezett verseny, de mint kiderült, a jó szándék sajnos nem elég a természet megóvására: a parkolási fegyelem nem az erősségünk. Elvileg nem lett volna szabad a kempingben parkolni, de kialakult a critical mass effektus, a szabályszerű autósok tömegével már nem tudtak mit kezdeni a szervezők.

Ráadásul reggelente többen, nagy port kavarva, telehintve rántótánkat, több fordulóval szállítgatták a versenyzőket a VK-ba, vagy a rajtba. Kár.

Minden elismerésem a rendezőké. Derűs nyugalommal bonyolították le a jelentkeztetést, a mindennapi feladatokat, felvezetést, bontást, rajtoltatást, értékelést, eredményközlést, és még el is indultak néhány versenynapon. Külön szép emlékem lesz az egyedi készítésű mobi-O plakett! Összességében – annak, aki eljött – élvezetes, jó verseny, nyaralás, és kikapcsolódás volt a 2010-es HK, köszönjük!

Bacsó Piroska

TRAIL-O KALANDOK SKANDINÁVIÁBAN

Az elmúlt hetekben két világvérsenyen is jártam: a Trail-O Európa-bajnokságon Svédországban és a Tájfutó és Trail-O Világbajnokságon Norvégiában. A rendező országok távolsága és az utazás körülményei indokolják a címben szereplő kifejezést. Az út első felét ugyanis a tavalyi VB alatt született Sára lányommal kettesben tömegközlekedéssel, második felét Szakival autóval tettük meg.

Mivel a bolgárok nem vállalták, hogy a tájfutó Európa-bajnoksággal együtt trail-O viadalt is rendeznek, így egy svéd egyesület (Rehns BK) az eredetileg tervezett Nordic Team Event mellett az Európa-bajnokságot is lebonyolította. A jó időzítésnek (aug. 4-6.) köszönhetően a vb-re utazó csapatok zöme Közép-Svédországban, a Bollnäs melletti Alftában is tiszteletét tette.

Mint egyszemélyes csapat, hosszú repülő-, vonat- és buszút végén érkeztem 3-án este a versenyközpontba, ahol igencsak megdöbbenek a babával való megjelenésem. Mindazonáltal az egész verseny alatt maximálisan segítőkészek és kedvesek voltak velünk, csak pozitív

reakciókat kaptunk mind a rendezők, mind a versenyzők részéről. A szervezés professzionális volt, legalábbis én nem találtam kifogásolni valót.

A pályákat azonos versenyközpontból, Bollnástól délnyugatra 20 km-re, tipikus svéd terepen tűzték ki. Nyitott területek erdőfoltokkal, rengeteg, az itthon megszokottnál jóval nagyobb szikla és finom domborzat. Tömören összefoglalva a feladat abból állt, hogy beazonosítsuk a térképen ábrázolt (1,5-2 méternél nagyobb) sziklákat és a hazainál sokkal kevésbé markáns domborzatot. A pályák egy-egy erdészeti úton mentek oda-vissza. A nyílt részeket sűrűn elhelyezett és ezért egyszerre látható túl sok pont problémáját is könnyedén kezelték: a nézőpontnál állva figyelmen kívül kellett hagyni a lefektetett szalagok „takarásába” esőket.

Az első napi terepbemutató pálya után még meglátogattam a központi szálláshoz közeli gyakorló pályát, és leckét kaptam a svéd időjárásból egy óriási zivatar formájában. Az első versenynapon 20 pont (1,4 km) és utána 2 időmérő várt ránk. A pontok fele gerinc, másik fele szikla és domb volt.

A napot paralimpiai kategóriában Ola Jansson (Svéd.) nyerte hibátlan teljesítménnyel, openben Lauri Kontkanen (Finno.) szintén hiba nélkül, jobb időeredménnyel.

A második napi pálya újra 20 + 2 pontos volt, viszonylag rövid távon (1,2 km). A tereptárgyak hasonlóak az első napihoz, csak kaptunk néhány kúp pontot is. Nem váltak a kedvenceimmé ezek a svéd kúpok, mert néhol alig látszanak ki a földből...

Ezen a napon Ivica Bertol (Horvát.) és Pekka Seppä (Finno.) voltak hibátlanok a paralimpiai kategóriában, de openben tíz versenyzőnek is sikerült ez, a legjobb időt Geir Myhr Öien (Norv.) futotta.

Mindkét nap nagyon nehéznek találtam a domborzat finomságait követni, a láthatóság sem volt mindig jó, és gyakran kellett 100-150 méter távolságban néhány méteres különbségeket beazonosítani. A körülmények nem voltak ideálisak, mert a többi versenyző nyugalma érdekében a pálya mellett a kislányommal is sokat kellett foglalkozni (nem akart aludni). Mindenképpen hasznos volt számomra a részvétel, ha nem is sikerült túl jó eredményt elérnem. 1. nap 7 hibával a 40., 2. nap 6 hibával a 28., összességében a 35. helyen végeztem.

A csapatokat külön értékelték a két kategóriában, két-két versenyző 2. napi eredménye alapján. Parában a svéd 1-es és 2-es csapat közé a kiválóan versenyző horvátok fértek fel, openben a másik két svéd csapatot megelőzték a japánok.

Összetett eredmények:

Paralimpiai kategória:

1. Ola Jansson, Svédo. 43 pont, 99 mp.
2. Michael Johansson, Svédo. 42 pont, 176 mp.
3. Pekka Seppä, Finno. 42 pont, 268 mp.

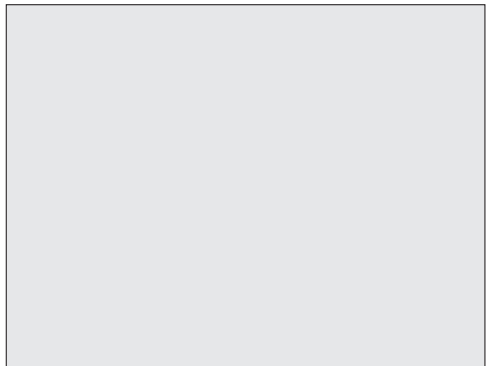
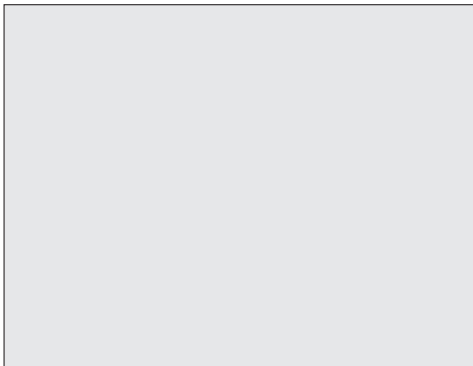
Open kategória:

1. Hannu Niemi, Finno. 44 pont, 200 mp.
2. Marit Wiksell, Svédo. 43 pont, 75 mp.
3. Clive Allen, Nagy-Britannia 43 pont, 132 mp.

Izgalmas és kényelmes utazással érkezünk Trondheimbe augusztus 8-án, immár autóval. A trail-O versenyek hétfőtől péntekig tartottak, a versenyeket mindig megelőzte egy-egy bemutató pálya hasonló terepen. Az 1. nap a Sverresborg nevű terepen, Trondheim skanzenjében zajlott – ahol a sprint selejtező a futóknak. A terepbemutató a Kristiansten erdőben volt (a sprint döntősök is jártak ott) egy 12 pontos 2 időmérős pályával. A tréning és az esti értekezlet több hasznos tanulsággal szolgált, a

a megoldást az időmérő pontoknál, hogy ugyanarra az öt pontra vonatkozott két térképrészlet, sőt gyakran mindkét kategória feladatai, de külön nézőpontból, külön személyzettel. Emiatt a mért pontoknál nem alakultak ki hosszú várakozó sorok. A modell pálya főként abban hasonlított az első versenynapra, hogy parkos környezetben volt, de a skanzenben hatalmas sziklafalak uralták a látványt és a feladatokat. A szintre való tekintettel extra időt kaptunk a tervezetthez képest, talán ennek köszönhető, hogy nekem is sikerült az jól beosztani. Az időmérő pontok nem voltak nehezek, de a taktikám a biztos válaszadás volt, ezért elég sokáig gondolkoztam. Nem sejtettem, hogy ennek még jelentősége lesz. Eddigi versenyésem legnagyobb élménye volt, amikor a kivetítőn megjelent az eredmény – tapasztalt trail-O-sok tudják, milyen ritka a hibátlan „futás”. A napot a paralimpiai kategóriában a dán Søren Saxtorph nyerte 22 ponttal és 22 másodperccel, négy versenyzőnek lett ilyen pontszáma, de én „csak” 4. lettem a 64 mp-cel. Openben szintén négy hibátlan eredmény született, a leggyorsabb Libor Forst (Cseho.) és Stig Gerdman (Svédo.) lett (27 mp).

markáns domborzatra és rosszabb láthatóságra számítottunk. A verseny a Granäsen sícentrumnál volt, ahol a közép- és hosszútáv döntője a futóknak. Érdekes, hogy a tréningen és a versenyen is meghatározhatatlan szélű mocsaras részen tűzték ki az időmérőket. A pályánk 3 km hosszú volt 20 ponttal, ezt kellett majdnem 3 óra alatt végigjárni – és ez egyáltalán nem volt sok idő, sőt, az utolsó pontoknál igencsak rohannom kellett. Voltak mocsár / tó pontok, finom domborzati feladatok (völgy, kúp), bozótosok – iránymérés, távolságbecslés és időnként tippelés. Legalábbis én úgy éreztem, sokkal több a bizonytalan helyzet, többször egymástól egy méterre a bóják. A többiek is így láthatták, mert kevesebb hibátlan eredmény született: openben Stig Gerdman (Svédo.) és Lauri Kontkanen (Finno.), parában Ola Jansson (Svédo.). Nekem 19 pontom lett, amivel a pálya ismeretében teljesen elégedett voltam, de ismét 50 mp-t töltöttem a két időmérőn. Azt a három pontot hibáztam el, ahol a bóják sűrűn, fél-egy méterre voltak egymástól elhelyezve, mint pl. a mellékelt megoldóképpen az 5-6. pontok. Összetettben az előkelő 5.

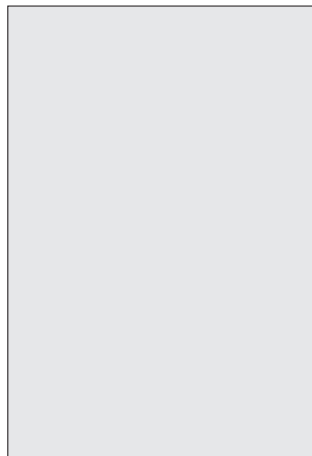
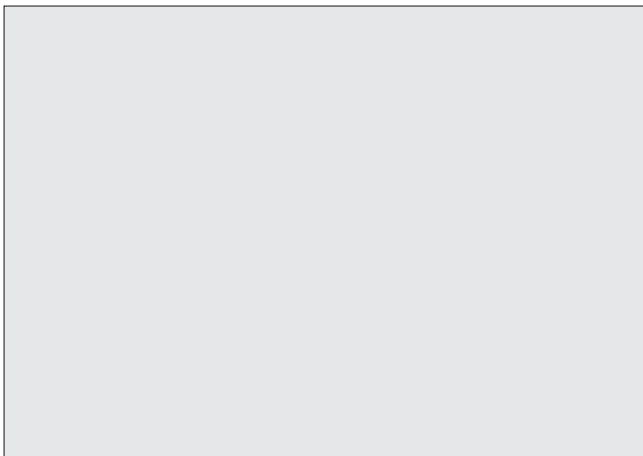

legfontosabb az volt, hogy a Z válasz mindig tiszta. Tehát ha nincs a jó helyen bója, az nem fél-egy méteren múlik. Szívesen alkalmazták azt

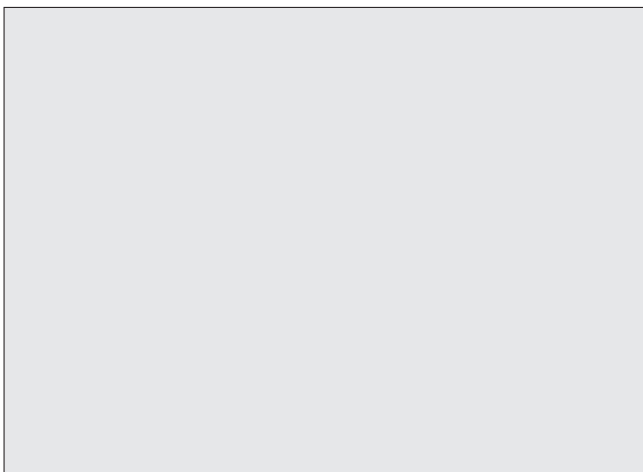
A 2. nap ígérkezett a nehezebbnek, igazi norvég erdei terepen. Az edzőpályát a Saupstad sícentrumnál tűzték ki, ezek alapján sziklafalakra,

helyen végeztem, a 2-5. helyeken az időeredmény döntött; ebben a gyakorlat hiánya és a biztonsági taktikám is közrejátszhatott.

VB model 1. 1. pont

VB model 2. 6. pont

Összetett eredmények:

Open kategória:

1. Stig Gerdtman, Svédo. 44 pont 76 mp.
2. Lauri Kontkanen, Finno. 43 pont 68.5 mp.
3. Ivo Tisljar, Horváto. 43 pont 113.5 mp.
4. Anne Straube, Németo. 41 pont 113 mp.
5. Martin Jullum, Norvégia 41 pont 121 mp.
6. Pertti Hartman, Finno. 41 pont 154 mp.

Paralimpiai kategória:

1. Ola Jansson, Svédo. 43 pont 67 mp.
2. Lennart Wahlgren, Svédo. 41 pont 33.5 mp.
3. Søren Saxtorph, Dánia 41 pont 51 mp.
4. Pekka Seppä, Finno. 41 pont 75.5 mp.
5. Fruzsina Biro, Magyaro. 41 pont 114 mp.
6. Zdenko Horjan, Horváto. 40 pont 97 mp.

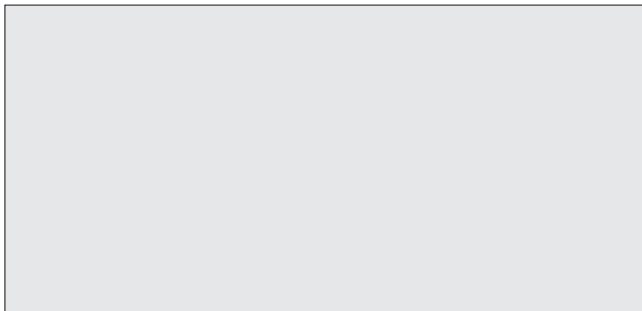
Csapat (2. napi verseny 2-2 paralimpiai és openes eredménye alapján):

1. Svédország 84 pont 114 mp.
2. Finnország 81 pont 258 mp.
3. Horvátország 76 pont 185 mp.

VB 2. nap megoldótérkép részlete

A lebonyolítás a trail-O részlegén mindvégig gördülékenyen ment (mindez az egész esemény adminisztrációjával kapcsolatban nem mondható el), tényleg jól kidolgozott térképeken és pályákon, figyelmes személyzettel, infrastruktúrával, gyors eredményközléssel. Mindez együtt óriási élményt adott nekem, mert a szakágnak arrafelé érezhetően nagy presztízse van. Szabadidőnkben szurkolunk a futó világbajnokság futamain, részt vettünk a kíséroversenyen és csodáltuk Norvégia szépségét.

Biró Fruzsina

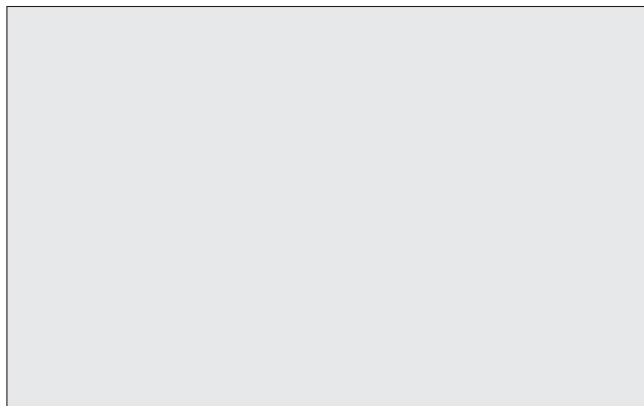
Trail-O VB csapatverseny dobogósai

EGY SAJÁTSÁGOS VB

Látványos, városi és látható világbajnokság – ezekkel a jelszavakkal hirdették az idei VB-t a norvégiai Trondheimben, amelyen Magyarországot egy hat fős csapat képviselte – Gyurkó Fanni, Kelemen Bernadett, Péley Dorottya, Kerényi Máté, Kovács Ádám és Lenkei Zsolt személyében. A jelszavak ugyan teljesültek, de némelyik inkább a szó ironikus értelmében.

Mindenekelőtt a városi jelzőt tapasztalhattuk meg, ugyanis a versenyközpontnak helyet adó szálloda olyan drága volt, hogy csak néhány nemzet lakott abban, ráadásul kint volt a város szélén. A többieknek vagy bent a városban találtak olcsóbb hoteleket (mint pl. nekünk is), vagy maguknak szervezték meg a nemzetek, mint pl. a csehek, akik egy sífutó-klubházat béreltek ki a VB időtartamára. Természetesen ezáltal az étkezés is maradt mindenki saját dolga, de a versenyközpont szállodája a norvég éttermi árszínvonalhoz képest viszonylag olcsón nyújtott svédasztalos vacsorát (kb. 5000 Ft-ból le lehetett tudni...), és a csapatvezetői értekezletek is napi megjelenési kényszert jelentettek a versenyközpontban, így naponta vagy egy órát tölthetünk csak az oda-vissza buszozással.

A rendezők persze nyilván nem így értették a városi jelzőt, hanem arra, hogy a sprint számot, ami rögtön az első versenyszám volt a programban, bent rendezték a városban. A selejtező célja egy skanzenban lett kialakítva, de a pályák a skanzen parkos részein kívül igazi erdei tereprészeket is érintettek. Magyar szempontból nem sikerült túl jól a debütálás, csak Lenkei Zsolt vette az akadályt, a többiek általában hibáztak, ill. Fanni akkorát esett a pálya vége felé, hogy másfél percig felállni sem bírt – és aztán még napokig hátráltatták az esés okozta sérülések –, ez pedig bőven elég volt ahhoz, hogy bejutó helyről hátracsússzon. A látványosságra való törekvés már itt is megjelent, a nézők egy hatalmas sziklára mászhattak fel a skanzen közepén, ahonnan beláthatták a pályák jó

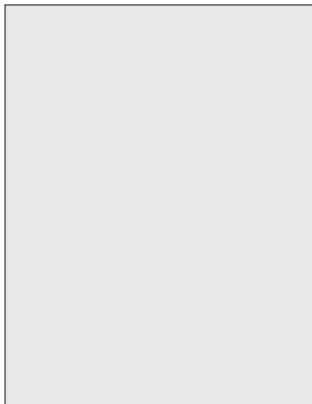
A magyar csapat

részét. Kritikán aluli volt ugyanakkor, és ez sajnos a későbbiekben is megmaradt, hogy a versenyzők a befutás után gyakorlatilag nem tudhatták meg az eredményüket: nem kaptak sem részidős papírt, sem az általában megszokott eredménykirakó tábla nem volt, és mivel a számítógépes hálózatban is adódott valami összeomlás, a szpiker is csak a verseny legvégén olvasta be a bejutókat.

A sprint döntőre aztán a főtérnen alakították ki a célt és a rajtot is, de a pályákat felvitték a várost átszelő Nidelven folyót keresztezve az erődbe is, így jelentős szint volt a pályákban, és sokat számított a fizikum. Kétségkívül látható volt a verseny az akár külsős nézők számára is, nem hiányoztak a kivetítők sem, és a 7 évvel ezelőtti svájci VB-hez hasonlóan a legjobb helyekre belépődíjat is szedtek – igaz, koránt sem voltak annyian a célban, mint akkor. A nők versenye a címvédő Helena Jansson és a fáradhatatlan Simone Niggli küzdelmét hozta

mindössze 7 tizedmásodperccel az utóbbi javára, a később induló svájcit gyakorlatilag beszurkolták az első helyre, a svéd a befutóban kapott ki. A további eredmények közül számomra az ezúttal legjobb cseh Eva Jurenikova 6. helye volt meglepetés: ő pár éve még a 7 napos és több száz kilométer hosszúságú adventure racing VB-n indult, most pedig az ellenkező végleten, a leginkább gyorsaságot követelő tájfutó számban tudott a pódiumra felállni.

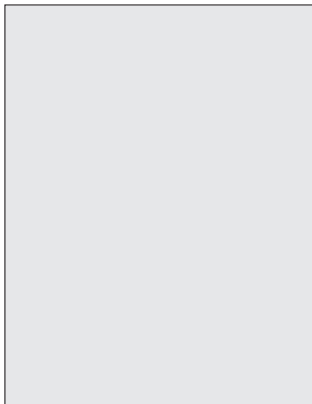
A férfiak versenyében borult a papírforma, a címvédő Andrei Kramov nem tudott érdemben beleszólni a versenybe, de a svájciak megint ott voltak, igaz, náluk is átalakult a sorrend: ezúttal meglepetésre Matthias Müller nyert, Fabian Hertner lett a második, és Daniel Hubmann „csak” a hetedik helyre jött be. A bronzérmet a nap meglepetésémbere, a fiatal francia Frederic Tranchand szerezte meg, aki csak mostanában kezdte a szárnyait bontogatni, előtte junior VB-ken

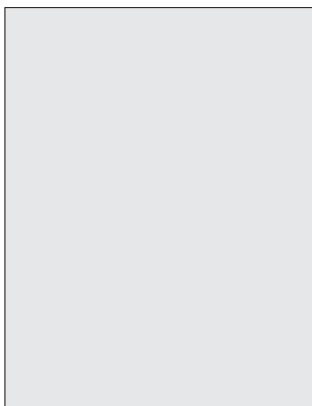
Gyurkó Fanni

még 6-ban sem volt. A szülővárosában igazán hazai pályán futó norvég Øysteinn Kvaal Österbøken be kellett érnie a negyedik hellyel, pedig a norvégok nem titkoltan érmet reméltek tőle. Igaz, nem sokkal maradt le róla, a bronzéremről mindössze nyolc tizedmásodperccel, az első hatot ugyanis alig 4,5 másodperc választotta el egymástól. Ezzel ez volt minden idők legszorosabb VB-száma. Lenkei Zsolti kb. összesen másfél percnyi, főleg útvonalválasztásban elvesztett idővel a 35. lett.

Következett másnap a középtáv selejtező. A technikás terepről és nehéz pontokról szóló VB-középtávokhoz képest meglepően kevés pont volt kiolvasható a pályaadatokból: 9 a nőknek és 11 a férfiaknak. A nehézség viszont ettől függetlenül teljesült: az igazi skandináv, finom domborzatú, részben erősen zöld terepen sok ismertebb név már az első pontra úgy kiszállt, hogy esélye sem volt azt később behozni (mint például Jonn Are Myhren, Alexei Bortnik vagy a nőknél Sandy Hott). A miénk viszonylag jól vették az akadályt, csak Kelemen Detti vérzett el az első ponton egy nagy hibával, Fanni, Ádám és Zsolti kontrollált futással bejutottak. Máténak sem

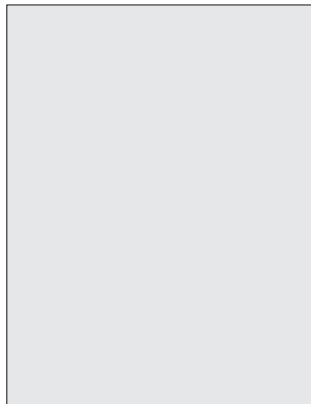

Péley Dorottya

Lenkei Zsolt

sok hiányzott a bejutáshoz, de ő is inkább sebességben maradt le. Dorkát egy román versenyző elég rondán megzavarta, szinte kitépve a kezéből a térképet, aztán meg ragadva rá. Az eredményközlés javult valamelyest, néha kiraktak egy A4-es lapot, ami előtt tolokodhatott mindenki – a nézők ezt A3-asban is megkapták –, ill. ezen és a hosszú selejtező napján is volt kivetítő, bár azokon többnyire csak az első 10-et mutatták. A kivetítőt más sajtóságos célokra is használták: a GPS-nyomkövetést kihasználva visszajátszották a közönség szórakoztatására a legnagyobb

Kelemen Bernadett

hibázásokat, amiket többnyire az újonc IOF-tagországok versenyzői produkáltak. Mindezek azt az érzést keltették bennünk, hogy itt a legjobbakat kivéve a többi versenyző csak kellék a show-ban. Érdekes szemlélet, mintha nem az adná egy VB-n a helyezések rangját, hogy hány országban űzik, hányan vesznek rajta részt.

A középtáv selejtezőt azonos célhellyel, de más tereprészen a hosszútáv selejtezője követte. Itt már láthatóan előjöttek a sebességbeli különbségek a versenyzők között, a nőknél több, mint 30 %-nyi hátránnyal is be lehetett jutni. Meglepő módon a mieink ezt az akadályt vették a legkönnyebben: Fanni, Detti, Ádám és Zsolti is bejutott. Dorkának sem sok hiányzott, egy másik selejtezőcsoportban hasonló idővel meglelt volna. (Ezzel számára felkerült az i-re a pont: ugyanis mind a három számban 13-ra indult...) Egyedül Máté nem bírta (még) fizikailag a bejutáshoz szükséges tempót. Lehet, hogy mégsem olyan nehéz nekünk a skandináv terep!

A két nappal későbbi, közvetlenül a város melletti Granasen-i sífutóarénából megrendezett hosszú döntőn aztán persze már nem sikerült ilyen jól futni. A lányok hibázgat-

tak, a mostában már elmaradhatatlan pillangó második elágazásánál pl. mindketten rossz pontra mentek el, így a 37. (Detti) és 40. (Fanni) helyen zártak, pedig a tempójuk alapján többre lettek volna hivattak. Fanni még be is fogott néhány versenyzőt, akikkel együtt futva 30-on belüli helyezést tudott volna produkálni. A fiúknál Ádám derék- és hátfájással küzdött, amit már a selejtező napján is érzett, és azóta csak erősödött, de az okát csak tippelni tudtuk: a kinyitható ágyra fogva, amin a hotelszobában aludt, és amin egyébként kettőnknek kellett volna osztozni, de én már kezdettől fogva a földön aludtam. Az erre felé rettentően olcsó, fejünként napi 10 ezer Ft-os hotel-árra ugyanis csak ez fért bele... Mindazonáltal egy nagyobb hiba után, minthogy alig tudott hajolni, inkább feladta a versenyt, tartalékolva a későbbiekre is. Így megint a megfontoltan versenyző Zsolti hozta a legjobb magyar eredményt egy 30. hellyel. Amellett, hogy egy nehéz skandináv terepen egygel megjavította a tavalyi otthoni helyezését, ez azért volt számára egy különösen értékes eredmény, mert a télen sérülés miatt gyakorlatilag nem is tudott hosszúkat futni, itt a VB-n futotta idén az első 100 perccel felüli futását ebben az évben. Az élversenyzők eredményeit illetően hosszútáv lévén nagyjából a várakozások jöttek be: a nőknél Simone Niggli begyűjtötte 17.-edik aranyérmét is, a hazai Marianne Andersen és a svéd Emma Claesson (korábban Emma Engstrand) előtt. A férfiaknál a 32 éves norvég Anders Nordberg-nek járt volna már ki egy aranyérem, hazai terepen megkoronázva a pályafutását, de egy másik norvég, a mindössze 23 éves Olav Lundanes közbeszólt, és 40 másodperccel lenyomta őt. (Ugyan ma már a Haldenben fut, Olav klub-és ebből kifolyólag edzőtársa volt Gösswein Csabiéknak az Östmarka

OK-ban 2006-2007 tájékán.) Az aranyért ugyan Thierry Gueorgiou is bejelentkezett már egy éve, de tulajdonképpen nem volt esélye rá, már a pálya elejétől kezdve, be kellett érnie a 3. hellyel. Egy újabb pihenőnap után következett a középtáv döntő, ugyanúgy a Granasen-i arénából. Mivel a sifutócentrumot körülvevő terep javát elhasználták a hosszútávra és a közbe megrendezett kísérőversenyekre, és a szintén innen tartott váltóra is tartalékolni kellett valamit, a pályakitűzők egy érdekes megoldást választottak a pálya VB-színvonalúvá tételére a fennmaradt tereprészeken: ahol túl sok út volt, ott egyszerűen letiltották azokat a versenyzők számára. Gueorgiou, aki ezúttal (2006 után másodszer) ismét kikapott ezen a távon, csak a bronzérmén tudott osztozni Daniel Hubmann-nal holtversenyben, nem is mulasztotta el becsülni a terepet a nyilatkozatában. A férfi győztes némi meglepetésre itt is egy norvég lett, Carl Waaler Kaas, a második helyre pedig szoros csatában a svéd Peter Öberg futott be. A nap vesztese viszont az orosz Valentin Novikov volt, aki a bronzérméről csúszott le azzal, hogy nem vett észre egy dőzerutát – vagy félreértelmezte a forgalomirányítók jelzéseit – az átfutópontra menet, és ezért a célterületen keresztül érkezett a pontra. A nőknél 2007 után ismét Minna Kauppi nyert, bár Simone Niggli erről az aranyról sem sokkal maradt le, győztes pozícióból az utolsó erdei pontra hibázva vesztele el azt és lett végül második. A harmadik helyre itt is Andersen jött be. A magyarok közül Zsolti folytatta kiegyensúlyozott szereplését egy újabb 30. hellyel, Fanni pedig bizonytalankodva, elnézve a lezárt területet is, ismét 40. lett. Ádám hátfájása javult, az ágyát ugyanis összecsuhtuk, és csak a földön aludt a matracral (így már ketten

voltunk...), és némi fájdalomcsillapító is bevett a verseny előtt. Ennek aztán meg is lett a hatása, ugyanis két olyan hibája is volt, amikor komoly emelkedőket futott meg anélkül, hogy követte volna, hogy merre jár... Így ő is csak a 38. helyen végzett.

Az utolsó szám volt a váltó. Az első futók számára rövidebb pályák voltak, mint a későbbi kettőnek, ez a fiúknál jól is jött számunkra, hiszen így erősségi sorrendben Máté kezdhetett, majd Zsolti és Ádám jöttek. A lányoknál már inkább gondot jelentett, hiszen az utóbbi években Fanni volt a bevált kezdőember, de az ő sebességbeli fölényét a többiekhez képest érdemes lett volna egy hosszabb pályán kihasználni. Végül mégis abban a taktikában maradtunk, hogy minél tovább igyekezzünk az élmezőnyben maradni, ezért Fanni-Detti-Dorka lett a sorrend. És ez a várakozásainkat felülmúlóan sikerült is, ugyanis Fanni nemes egyszerűséggel bejött első helyen pár másodperccel a svájci és a norvég lány előtt! Detti pedig ott folytatta, ahol Fanni abbahagyta: a háttérből figyelve hagyta elmenni hibázni az igazán rutinos Vröni König-Salmit az első farsta pontra, és a sajátját magabiztosan fogva pár másodperc előnyre is szert tett a második és egyben TV-s ponton a más első pontot fogó norvég favorit, Anne-Margrethe Hausken előtt. Ezután ugyan követte a tanácsokat, hogy ne ő legyen elől, beállt a norvég mögé, ami nem bizonyult szerencsésnek, mert a svédek és a finnek egy jobb útvonalválasztással később kielőzték őket, majd egy hibázás után egy újabb boly érte utol őket, de velük végig is futott, csak az utolsó előtti pontnál szakadt le egy apró bizonytalansággal. Így Dorka élete első VB-váltóján igazán belekerült a mélyvízbe, a harmadik futónak berakott legnagyobb nevekkel küzdhetett egy minél előkelőbb pozícióért. Nagyobb hibá-

zások nélkül végül is azt a hátrányt hozta, amit a hasonló győztes idejű hosszú selejtezőn is, ez végül is a 12. helyhez volt elég, ami messze felülmúlta az egyéni eredményeink alapján várható helyezést. A versenyt végül, az élen bekövetkezett sok-sok csere után a finnek nyerték a norvégok és a svédok előtt.

A férfiak versenyében Máté sajnos hibázott egy kicsit már mindjárt az első, egyből farstázott pontra, ami elég is volt ahhoz, hogy elmenjen az örült iramban futó mezőny, és csak a 26. helyen tudjon váltani. A többiek ebből végül 6 helyet tudtak lefaragni, úgy, hogy nekik még talán kicsit több hibájuk is volt, mint Máténak. A verseny szoroságára jellemző, hogy még a második váltás után is 9 nemzet volt szinte fej-fej mellett, és harmadik kör közepén is hét. Itt azonban egy farstázott pontnál Guergiou és Novikov meg tudtak lépni a mezőnytől, majd az előbbi az élre állt, így úgy tűnt, két szerencsétlen év (2008-ban a méhcsipésre előjött allergiája, tavaly pedig az ismert baleset állította meg Thierry-t) után a franciák végre megnyerhetik a váltót. De a sors ezúttal is közbeszólt, a GPS-nyomkövetésnek köszönhetően rajta kívül mindenki előben követhette, amint Guergiou kihagy egy pontot, és csak az átfutóról megy vissza, ahol feltehetőleg – vitatható módon – szóltak neki. Így az oroszoknak az ölébe hullott a győzelem, a második helyre pedig a hazaiak jöttek be, míg a harmadikra a svájciak küzdötték be magukat. A 9. helyhez mindössze 7 perccel lehetett kapni.

Végül néhány szót a rendezésről, az ugyanis számos ponton meglepően gyatra volt. A legmeddőbbtöbb elemmel egyből a regisztrációkor találkoztunk: az elvileg a verseny alatt hivatalos arcképes igazolványként szolgáló nyakbaakasztót csak azután voltak hajlandók kiadni, hogy a pénzügyekkel foglalkozó

egyetlen szervező rendezettnak nyilvánította a befizetett díjakat, de ő általában nem volt elérhető a versenyközpontban... Az volt a válasz, hogy menjünk vissza később, mint ha a fentebb említettek szerint nem egyórai utazás lett volna tiszteletünket tenni a versenyközpontban. És nemcsak azokat szívták így, akiknek tartozásuk volt, hanem azokat is, akik rendszeren átutalták a pénzét hónapokkal korábban, mert a boldogító igent csak az illetékes elvtárs mondhatta ki. Aztán persze az elküldött fényképeket is elkeverték, volt olyan igazolványunk, amiért az IOF-közgyűlésnek is helyet adó hotelbe küldtek minket lent a városban... Persze később az egyetlen hely, ahol ténylegesen kellett használnunk az igazolványt, a kísérőversenyre való ingyenes nevezés volt.

Átgondolatlan volt a szállítás is, a rajtköba nem lehetett saját járművel kimenni, ehhez tömött buszokat szerveztek különböző indulási helyekkel a városból, de visszafelé már vagy üresen jöttek, vagy a Granasen-i arenából nem is szerveztek, mert az elérhető volt a számunkra ingyenesen használható városi tömegközlekedéssel is. Igen ám, de azok a buszok felőránkent vagy még ritkábban jártak, így egy jó adag nézőt is le kellett könyökölni ahhoz, hogy a másnap versenyző csapattagok fel tudjanak rá szállni. A vizuáltechnika terén viszont mindent megteettek a láthatóság és látványosság kitűzött céljaiért, néha 3 követítő is volt a célban, más tartalommal, és élőben ment az adás skandináv és svájci televíziókban, a sprint döntőt pl. a csapatunk egy része másnapra pihenve a hotelszobából nézte a TV-ben. Ugyanakkor vitatható volt, hogy a követítőket, rajta a térképpel és a többi versenyző útvonalával néha a versenyzők is láthatták, pl. a sprint döntőn hátul rajtolók. Hasonlóan a váltón a férfiaknál a 3. futók élbo-

lyának elrajtolása után gyakorlatilag egy-az-egyben sugározták a GPS-trackinget, a korábbi elveket folytatva a hátrébb lévőkkel nem is törődve, így azok melegítés közben tanulmányozhatták a pályát...

Elbénázták a megnyitót is, amely egyből követte a sprintversenyt, de a versenyzőknek átöltözni sem volt idejük, illetve nem is foglalkoztak a rendezők azzal, hogy a versenyzőket és edzőket egybetereljék a szokásos felvonuláshoz, így aztán alig valaki vonult fel. A bankettrol pedig lerítt, hogy a spórolás volt a fő vezérfonala, egy kikötői csarnokban tartották eldobható műanyag evőeszközökkel, és az étel-kínálat is elég szegényes volt.

Összefoglalva, az idei VB ugyan lehet, hogy nézőbarát volt – a norvégok roppant büszkéek is erre –, de a versenyzők kiszolgálását tekintve messze alulmúlta a tavalyit. A magyar csapat szemponyjából az eredmények tanulságosak. Zsolti kiegyensúlyozott szereplésén látszott, hogy hideg fejjel és minél több skandináv tapasztalattal különböző erőfeszítések nélkül elérhető a 30. körüli helyezések. A lányok váltóra való felkészítésével a későbbiekben külön érdemes lesz foglalkozni, mert látszik, hogy Fanni és Detti is elbírja az élmény tempóját, és mivel ott még viszonylag nagyok a különbségek, egy lassabb harmadik emberrel is a legjobb tízben, esetleg hatban is lehet lenni a jövőben. Szerencsére Dorka is inkább pozitívan élte meg a váltó-szereplését a jövőbeli edzőmunkáját illetően. Saját véleményem szerint a jövőben a válogatottnál vezetéseben több figyelmet kell fordítanunk a versenyzők személyes felkészülésének segítésére, például akár szervezéssel az egyéni skandináv rutinszerző utakhoz. Akkor is, ha az adott VB nem Skandináviában van – legközelebb csak a 2013-as finn VB lesz ilyen –, az élménnyel ott lehet összecsapni.

Skuló Marci

17. FŐISKOLÁS VILÁGBAJNOKSÁG

2010. július 20–23. Borlänge, Svédország

Kettős svájci győzelemmel indult a Főiskolás VB

A svédországi Borlänge városa adott otthont a 17. Főiskolás Világ bajnokságnak, amelyen 31 ország 309 versenyzője állt rajthoz. A hosszútávú döntővel kezdődött a verseny, amit egy klasszikus skandináv terepen rendeztek. A hölgyek versenyében a 7660 m / 235 m / 12 ep. pályát a svájci Sara Lüscher nyerte fél perccel elől, a finn Saila Kinnit és kettővel a norvég Silje Ekroll Jahrent. A várakozásoknak megfelelően a skandinávok domináltak a mezőny, az első tízben a győztes svájci versenyzőn kívül csak két litván tudott rajtuk kívül bekerülni. Különösen a finneknek volt jó napjuk: négyen szerepeltek az első hétben. Remekül versenyzett Gyurkó Fanni, 8:49 hátránnyal a 15. helyen végzett. A további magyarok: Szerenci Ildikó 47., Zsigmond Száva 76., Zsigmond Timea 78.

A férfiaknál kicsit erősebb mezőny gyűlt össze, ebből is kiemelkedett Matthias Merz, aki esélyeshez méltóan négy és fél perces előnnyel szerezte meg a világbajnoki címet a két svéd, Erik Rost és Johan Runesson előtt. Itt nem volt annyira látványos a skandináv főlány, jól szerepeltek a kontinentális versenyzők is, köztük Kovács Ádám, aki a 12. helyezést érte el. Kerényi Máté 58., Pelyhe Dániel 65., Szajkó Csaba 90. helyen végzett.

Rövidtávú verseny

Borlänge belvárosa adott otthont a világbajnokság rövidtávú versenyének. A terep elég változatos volt: belvárosi területen indult, utána parkos lakóövezet következett, a kis körön pedig egy erdei jellegű részsel zárult. Ahogy az várható volt, ezen a terepen jobban érvényesülhettek a nem-skandinávok, végül a pódiumra az északiaknak csak egy-egy képviselőjük került.

A férfiaknál ez az egy képviselő mondjuk éppen a győztes lett a svéd Jerker Lysell személyében, aki egyre inkább a versenyszám specialistájának nevezhető.

A dobogó további fokaira a brit Scott Fraser és a svájci Severin Howald állhatott. Erre a napra is jutott egy remeklő magyar versenyző, ezúttal Lenkei Zsolt, aki a 11. helyen ért célba. Szabó András az 56. helyezést érte el, míg Kovács Ádám hat ponttal a vége előtt feladta a versenyt, pedig addig Top10-es helyen haladt.

A nőknél a francia Amelie Chataignat bizonyult a legjobbnak, megelőzve Caroline Cejkát (Svájc) és Michaela Gizzardit (Olaszország). A mieink közül ismét Gyurkó Fanni végzett a legelőkelőbb helyen huszonegyediként, míg Péley Dorottya a 41., Szerenci Ildikó a 43. helyen végzett.

Radka Brožková és Matthias Merz a középtávú bajnokai

A középtávú verseny a favoritok győzelmét hozta. A nőknél a mezőny egyik húzónevének számító, ám eddig csak egy hosszútávú 31. helyet elérő Radka Brožková bizonyította, hogy a középtáv a legerősebb száma (ebben szerzett junior vb-n ezüstöt és felnőtt vb-n bronzot), másfél perccel verte a finn Sofia Haajanent és a svájci Ines Brodmann. A mieink közül Gyurkó Fanni a pálya elején nagy hátrányba került, onnan egyre feljebb kerülve végül a 45. helyen zárt; Péley Dorottya a pálya utolsó harmadában hibázott, így vesztett kb. húsz pozíciót és 71. lett; Zsigmond Száva és Hrenkó Ivett nagyjából egyenletesen haladva végzett a 75. és a 79. helyen.

A férfiaknál Matthias Merz egyértelműen kiemelkedik a mezőnyből, így ahol elindult, ott abszolút esélyes. Most is a hármas ponton élre állt, és végig vezetve nyert fél perccel előnnyel a svéd Patrik Karlsson és a brit Graham Gristwood előtt. A legjobb magyar ezen a napon is Lenkei Zsolt lett, 4:17 hátránnyal a 24. helyezést érte el; a további sorrend: Kerényi Máté 58., Pelyhe Dániel 77., Szabó András 84.

A váltóval véget ért a Főiskolás VB

A férfiak rajtjával kezdődött a verseny. Az első futóknál meglepetésre a francia Frederic Tranchard másfél perc tiszta előnnyel érkezett; mögötte Svédország, Csehország, Dánia, Svájc, Finnország egy perccel belül. Kerényi Máté közel öt perc hátránnyal a 23. helyen érkezett a sűrű mezőnyben (a tiszta helyezést tekintve ez jobb pozíciót jelent a második és vegyes váltók miatt). A második körben a franciák visszaestek a harmadik helyre, a csehek élre álltak, kettejük között a svédek jöttek, mindez 16 másodperccel belül. Mivel a svájciak már két és fél perc hátrányban voltak, ezért a dobogós helyek sorsa előltni látszott. Lenkei Zsolt jól kapaszkodott felfelé és immár az abszolút 16. helyen álltunk. A befutóembereknél a franciák nem tudták tartani a lépést, így svéd-cseh párharc alakult ki az aranyért, amit a skandinávok nyertek. Kovács Ádám is hozta a hét pozíciót felfelé, így végül az abszolút kilencedik, egyben világbajnoki hetedik helyezést értük el.

A női versenyben szokásos kezdőemberünk, Gyurkó Fanni az élbollyal jött be a negyedik helyen (Csehország, Svájc, Észtország mögött). A második kör végén Svájc, Svédország, Csehország jött be egy kupacban, mögöttük már szellősebb volt a lista: a finnek három, a norvégok négy és fél perc hátrányban. Péley Dorottya a 12. helyen jött be. A befutóembereknél a svéd lány ki se ment, Sara Lüscher viszont nagyon megverte Iveta Duchovát, így sima svájci győzelem lett a vége. A cseh lányt végül a finn Sofia Haajanen is utolérte, sőt, le is hajrázta, így az északiaké lett az ezüst. Szerenci Ildikó kicsit visszacsúszva az abszolút 15. helyre jött be, ami a VB-n a 12. helyet jelentette.

A világbajnokság éremtáblázata:

1. Svájc 4-1-2, 2. Svédország 2-2-1, 3. Csehország 1-1-1, 4. Franciaország 1-0-1, 5. Finnország 0-3-0, 6. Nagy-Britannia 0-1-1, 7. Olaszország, Norvégia 0-0-1. (mtfsz.hu)

EGY ÚJ(ABB) VILÁGBAJNOKSÁG

2010-et írunk, így ismét egy új világbajnokság került megrendezésre, melynek Dánia adott otthont, Aalborg központtal. „Különlegessége” (nekünk egyben bosszúsága is) volt a versenynek, az Emittel való rendezés; ez a SportIdenthez hasonló időmérő rendszer, csak dugóka helyett műanyag lap van a kezünkben.

Július 2-án indultunk a Ferihegy 2-es reptérről, három átszállással. Kisebb

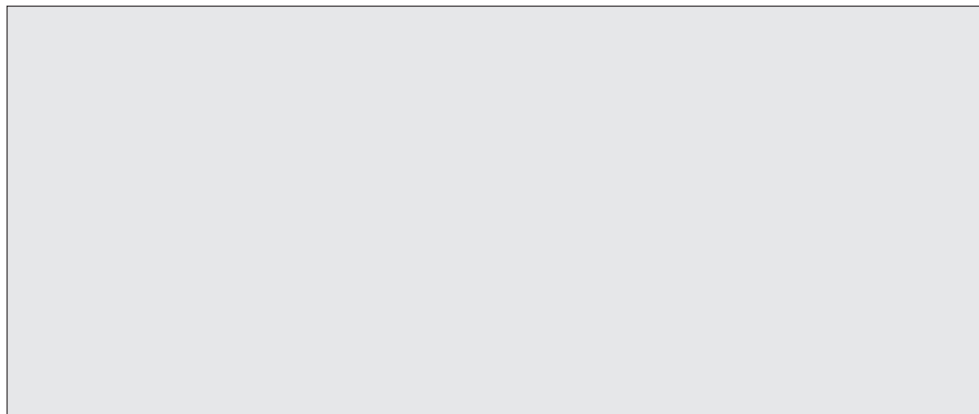
bonyodalmakkal ugyan, de eljutottunk úti célunkhoz, ahol saját közlekedési eszköz hiányában a tömegközlekedést és a rendezői szállításokat vettük igénybe. A szállás egy katonai központban volt, egészen jó berendezéssel. A tervünk szerint 3-án sprint terepbemutatóra mentünk tömegközlekedéssel, míg 4-én normál- és középtáv bemutatóra jelentkeztünk, rendezői szállítással. Előbbi (ahogy sejtettük) pörgős, mégis nagyon technikás volt, utóbbi viszont nehezen futható, néhol meglehetősen részletgazdag részekkel megáldva. A Team Meetingen elhangzott infók tudatában készültünk a sprintre, amit hétfőn rendeztek meg.

Alvásunkat Vöcsök zavarta meg egy órával a tervezettnél korábban: a rendezőség első nagy hibájaként

este fél 11-kor új buszmenetrendet raktak ki, figyelembe véve a panaszoikat, miszerint egyes versenyzők csak 40 percet kaphattak felkészüléshez a kiszállítás után, ami valljuk meg, ilyen nagy versenyen nem túl sok. Mindenesetre mindenki biztonságban kiért (azt a néhány versenyzőt, aki nem tudott a változásról, és lekéste az utolsó buszt, a rendezők saját kocsival vitték ki), így az eset csak kisebb duzzogással járt. A versenyen, ahogy várható volt, 2 útvonalas átmenetekkel lehetett leginkább találkozni, és mindvégig pörgős és koncentrálos pálya volt. Legjobban nekem ment: a 48. helyet sikerült begyűjtenem, amiben részben benne volt az emit is. A várakozásoknak megfelelően kettős dán győzelem született, figyelembe véve azt, hogy néhányan közülük oda járnak egyetemre. Sajnos Réka ezen a napon meg is sérült egy borulását követően, amivel kissé

megijesztett bennünket, amikor a véres oldalát szorongatva jött hozzánk. Száva természetesen azonnal a segítségére sietett, és orvoshoz vitte. Mindemellett itt volt a rendezők következő hibája, mivel nem volt megfelelő mennyiségű ebéd, ami elég durva egy világbajnokságon. Vöcsök szerint várható volt az e fajta puritán rendezés, bár én úgy gondolom, ilyen hibákat nem lehetne elkövetni. Kissé kókadat fejjel mentünk vissza a szállásra, hogy rendezzük gondolatainkat a normáltávra.

Másnap az első induló buszon voltam, így szemtanúja lehettem egy újabb problémának: nevezetesen, 45 percnyi buszozás után a dán és a svéd edző elkezdett egymással és a buszsofőrrel kommunikálni, majd egyszer csak megálltunk, mondván, eltévedtünk. Ezzel igencsak megijesztettek, de szerencsére mindössze 200 métert kellett tovább menni, hogy a rajtkarantént elérjük. Vöcsökkel kimentünk elemezni a terepet, ahol több szokatlan dolgot találtunk (például egy gerincet lehagytak a térképről, mivel annyi szintvonal 15 ezres méretarányban nem fért oda). Visszaérkezésemkor látom, hogy a rajtot 40 perccel elcsúsztatták. Hát, nagyon örültem neki... A pálya első ránézésre könnyű volt, de

A normáltávú verseny pályarészlete (Vellner G.)

amikor elkezd az ember végigcsinálni, akkor jön rá, hogy ez egyáltalán nem is olyan egyszerű, mint amilyennek látszik. A jelölések is sok furcsaságot hoztak (például az egyik átmenetemben a fehér erdőt kinéztem a nyílt területen, mondván abban van a pontom, megnéztem távolról az erdőt, amibe bele kellett futnom, aztán mint később kiderült, rossz erdő volt, ugyanis a pontomnál lévő fehér erdő törpefenyvest jelentett), és szintben sem volt hiány. Fizikailag és lélekileg is eléggé megviselt mindenkit a pálya, nem véletlenül jöttek a győztesek 10 perccel többet a tervezett győztes időnél. Ezen a napon Bau Máté volt a nyerő magyarok közt, de sajnos ez sem volt elég 60-on belüli helyezésre. Lányoknál dán, míg fiúknál mindenki meglepetésére cseh győzelem született.

Következő napon pihenő volt, ami a váltó terepbemutatóval zajlott.

Nos, itt jött a legnagyobb meglepetés, ugyanis volt ott egy növény, ami olyan volt mint a páfrány-fenyő keresztezéséből létrejött hibrid, és amiben futva nem lehetett haladni, csak ugrálva. És a térképet nézve mi még azt hittük, hogy pörgős lesz a váltó. Hát, itt is tévedtünk.

Ezután jött a középtáv selejtezője. Itt Réka megemberelte magát, és A döntőbe jutott, amiből Zsolt épp-hogy kicsúszott. Sajnos sokunknak voltak kisebb-nagyobb hibái. Végre ezen a napon nem volt hiba a versenyben, azt leszámítva, hogy egy német srác elvileg rossz szimbólt kapott, így a németek panasza után a rendezők betették az A döntőbe 61. embernek. A terep a gallyazás ellenére nagyon pörgős volt, így könnyen hibázhatott az ember.

Másnap a döntőben norvég férfi és svéd női győzelem született. Sajnos Réka sokat hibázott, így az 55.

helyen végzett. A többiek tisztesen helytálltak a maguk döntőjében. A pálya eleje volt a technikásabb, jó másfél kilométer után aztán futóverseny az átfutóig, onnan ismét egy technikásabb résszel megfűszerezve a versenyt. Ez volt az első nap, ahol nem volt rendezői hiba, aminek eléggé örültem.)

Végül a „várva várt” váltó következett. Itt a lányok remek futásokkal az előkelő 12. helyet zsebelhették be, mi fiúk a 16. helyen zártunk. Sajnos Bau Máté fél távnál eléhezett, én meg a tüdőmet is kiköptem már fél táv előtt. :) Nálunk norvégok nyertek, míg a nőknél a dánok domináltak, hatalmas előnnyel győztek.

Végül este a bankettal záródott a világbajnokság, amit elég jó hangulatban sikerült túlélni. Összességében csalódtam a rendezésben, és bízom benne, hogy nem kell még egy sprintet végigfutnom emittel.)

Vellner Gábor

TÁJFUTÓ VB – HIVATALOSAN (1)

A 2009-es magyar VB miatt az elmúlt években mindig jelen volt a tájfutó VB-ken az MTFSZ elnöke vagy főtájkára, de a trondheimi VB-n rám hárult a feladat, hogy minden hivatalos eseményen jelen legyek.

Alapvetően az IOF elnökségi ülésére, illetve a közgyűlésre érkeztem, de részt vettem az európai tájfutó szövetségek éves tanácskozásán és az IOF Térképbizottság által szervezett konferencián is. Ez természetesen azazal is együtt járt, hogy ezúttal jóval kevesebbet láttam a versenyekből: csak a döntőket láttam, de a sprintet így is elszalasztottam, mert az svájci szenior VB-ról hazatérve ugyan a lehető legkorábban elindultam, de a délutáni érkezéssel éppen lecsúsztam a sprint döntőről és a megnyitó ünnepségről.

2006 óta vagyok az IOF elnökség tagja, eddig két kéteves ciklust csináltam végig. Mivel az MTFSZ döntése értelmében a 2010-2012-es ciklusra is jelöltek elnökségi tagnak, így a közgyűlésen a tisztújításban is érintett voltam. Az elnökség programja volt a leginkább időigé—nyes: a még a tisztújítás előtt lévő elnökség két teljes napot ülésezett, levezé nyelte a közgyű—lés előtti tanácskozást (Pre General Assembly Seminar), magát a közgyűlést, majd a megvá—lasztott új elnökségnek volt még egy félnapos ülése.

Az elnökségi információn történtek közül a következő információk számíthatnak közérdeklődésre:

- 2010 márciusában az olaszországi Aosta rendezte meg az első katonai téli világjátékot, melynek programjában hat téli sport volt (sifutás, biatlon, alpesi sí, sí hegymá—zás, sítájfutás, rövidpályás gyorskorcsolya), továbbá teremsportként a falmászás. A sítájfutásban 13 ország versenyzői indultak (a világjátékokon több mint 40 országból volt induló). A következő ilyen téli rendezvény 2014-ben lesz. A 2011-es hasonló nyá—ri rendezvény Rio de Janeiroban lesz, a tájfutás is része a programnak.

- 2011-ben lesz az IOF megalakulásának 50. évfordulója. Az IOF várhatóan a franciaországi világbajnokságon fogja megünnepelni az eseményt és egy Orienteering World különszám meg jelenését is tervezzük.

- Új tagországok, regionális fejlődés. Bár erről még a közgyűlés kapcsán is fogok írni, de van még néhány további információ. Afrikában ugyan már négy tagországunk van, de Szomália esetében semmiféle aktivitás nincs, míg Kenya esetében csak a 2008-as osztrák kezdeményezés hatására indult meg valami, de ez mára gyakorlatilag elhalt. Mozambikban viszont heti rendszerességgel rendeznek versenyeket. Ami a többi földrészről illeti Európában Izlandon norvég segítséggel igazi (fenntartható) tájfutó élet van kialakulóban, de az ország csak akkor fog az IOF-hez csatlakozni, ha a sportág fejlett—sége elér bizonyos színvonalat. A közgyűlés Barbadoszt felvette az IOF 71. tagjaként, a következő lehetséges tagország szintén Közép-Amerikából várható, a Dominikai Köz—társaság.

- A 2009-es magyar VB váltószámán történtek miatt az IOF dolgozik a versenyszabályzat pontosításán, hogy részletesebben szabályozza, mikor kell egy versenyt félbe—szakítani, illetve érvényteleníteni.

- Tévétájékoztatások: A norvég bébé tévétájékoztatás 300 ezer euróba került. Egy finn cég volt megbízva a feladattal, kb. 65 ember dolgozott a közvetítés sikerén. Svájcban két csatorna is élő közvetítést adott, rajtuk és a hazaiakon kívül a cseh és a finn közvetítettek előben, érdekes módon a svédek csak híreket vettek át. A közvetítés színvonalával kapcsolatban kritikus megjegyzések is elhangzottak. Ha igazán sikeresek akarunk lenni (EuroSport), akkor emelni kell a közvetítések színvonalát. A 2011-es francia VB-n várhatóan nem lesz élő tévétájékoztatás. A három északi ország a Világ Kupa sorozatba tartozó Nordic Tour verse-

nyek közvetítésére tervezi egy közös cég lét—rehozását.

- Mint ismeretes Svájc csak a nagy VB rendezését pályázta meg, trail-o VB-t viszont nem akar rendezni. Egyelőre még mindig nincs pályázó a 2012-es trail-o VB rendezésére.

- A 2013-as Világ Kupa egyik állomása nagy valószínűséggel Új-Zéland lesz.

- 2013-ban a kolumbiai Cali, lesz a World Games rendezője. A tájfutást – hasonlóan a 2009-es tajvani világjátékokhoz – nagyrészt az IOF által biztosított stáb rendezi. Az IOF részről az első helyszíni látogatás már megtörtént és ki lettek jelölve a lehetséges versenyhelyszínek is.

- Az IOF továbbra is eltökélten szeretne az olimpia programba kerülni. A következő lehetőség a 2018-as téli olimpia. Utóljára 1996-ban került új sport a téli olimpia programjába (curling), de a téli olimpián sokkal nagyobb az esély új sportág befogadására. Mivel a program adott hosszúságú (a jégkorong torna lebonyolítására két hét kell), ezért a NOB is keres új sportágakat, de természetesen a bent lévő sportágak ellenér—dekeltnek érzik magukat. A nyári olimpia esetében a mennyiségi kritériumok mellett a NOB egyre nagyobb figyelmet fordít a minőségre is, de erről majd az alapszabály módosítás kapcsán még írok.

AZ EURÓPAI TÁJFUTÓ SZÖVETSÉGEK ÉVES TANÁCSKOZÁSA

21 ország volt jelen. Az elnökség tagjai közül csak az osztrák Simkovich hiányzott, aki időközben már az osztrák szövetség vezetéséről is leköszönt, így a helyére új elnökségi tagot választottunk. Az egyetlen pályázó a török Tatiana Kalenderoglu volt, aki az isztambuli 5 napos versenyek főrendezőjeként is jól ismert. Így a választásnak nem volt különösebb tétje.

A jelenlévők elfogadták az elnök (a dán Helge Søgaard) beszámolóját.

Szavaztunk a következő versenyek rendezőiről:

- 2012: Sítájfutó EB és ifi EB: Oroszország, Ivanovo.

- 2012: Ifi EB: Franciaország Bugeat-Correze a Massif Centralban. Még Románia és Észtország is pályázott, de a pályázatok ismertetése után számomra nyilvánvaló volt, hogy a franciák pályázatára fognak a legtöbben szavazni, s így is lett. Ugyanolyan részvételi díjakat ajánlottak, mint pl. Románia, s a versenyközpont egy nagy állami edzőtábor lenne.

A tagországoktól csak egy javaslat érkezett:

- Csehország javaslatot tett az elnökség mandátumának egy évről két évre kiterjesztésére, melyet a tanácskozás elfogadott, így a most megválasztott elnökség mandátuma két évre szól.

VIP/MEDIA TÁJFUTÓ VERSENY

A világbajnokságok rendszeres eseménye a VIP verseny, mely a legtöbb esetben azért nem csak a VB-k VIP vendégei számára hozzáférhető, hanem gyakorlatilag bárki részt vehet rajta. Trondheimben a versenyt a sprint selejtező térképén volt,

ezt a terepet még a trail-o versenyen is használták.

Két pálya állt a résztvevők rendelkezésére. Én a hosszabbikat választottam, ami a sprint térkép ellenére sokkal inkább igazi erdei verseny volt sok-sok ellenőrző ponttal, részben durva skandináv tereppel. A legnagyobb érdekességet az tartogatta a résztvevők számára, hogy kipróbálhatták az Emit rendszer érintés nélküli változatát. Valószínűleg hasonló fejlesztésen a Sportldentnél is dolgozhatnak, az Emit rendszere mindenestre már IOF versenyen is szerepelt, igaz tudtommal még csak sítájfutásban.

A „dugóka” csuklóra csatolható (olyan, mint egy karóra). Az ellenőrző ponton elhelyezett egységhez minimum 30 cm távolságra kell lennie a „dugókanak”. A pontérintést 10 mp-ig tartó villogással jelzi a „dugóka”, az Emit filozófiájának a része, hogy nem ad hangjelzést. A célvonalon történő átfutás után a kiolvasásra csak részídők miatt volt szükség. A célvonalon elhelyezett versenyóra átfutáskor kiírta a futott időt.

A rendszer észrevehetetlenül működött, azaz a céloknek megfelelt. Versenyzőként a verseny legszokatlanabb sajátossága az volt, hogy rendes tájfutó bóját nem helyeztek el a terepen, csak a kisméretű Emit eszközt. Így többször is előfordult, hogy a pontnál álltam, de az egység éppen a hátam mögött volt.

TÁJFUTÓ TÉRKÉP KONFERENCIA

Az IOF Térképbizottsága két évente rendezi meg a nemzetközi tájfutó térkép konferenciát (ICOM). Tavaly Lillafüreden is megrendeztük ezt a konferenciát és a norvégok már akkor jelezték, hogy az eddigi kétévenkénti rendezést megbontva ők a 2010-es norvégiai VB alatt is rendeznének ilyen konferenciát. A norvégok legfőbb indoka az volt, hogy a VB rendezések olyan sorrendben követik egymást, hogy éppen a skandináviai VB-k maradnának ICOM nélkül. A mostani ICOM egyébként közös rendezvény volt a skandináv országok térképbizottságaival.

A célok csak részben váltak valóra, mert a rendezvényen a megszokott 20-25 fős közönség vett részt, de eléggé szembevető volt a skandinávok nagyon alacsony aránya. A konferencia központi témája egyébként a lézerszkennelés volt. A technológia hozzáférhetősége országonként elég jelentősen eltérő. Érdekes módon a legjobb helyzetben talán Dánia és Lettország van, ahol ma már gyakorlatilag minden tájfutó térképhez ezt használják alapként. Ma-gyarországon a technológia egyelőre nem igazán hozzáférhető (olcsón legalábbis nem). A lé-zerszkennelés lényege, hogy egy repülőgépen lévő lézersugárral tapogattuk le a terepet. A re-pülési magasságtól függően az elemi képpontok mérete akár méter alatti méretű is lehet, amely lehetővé teszi akár 1 méteres alapszintközű szintvonalrajz létrehozását is. Az érzékelők a talajszint mellett érzékelik a növényzet magasságát is, így a domborzaton kívül korlátozottan a növényzet kiértékelésére is alkalmas. Mivel az elnökségi ülések miatt csak a kon-ferencia egy részén vettem részt (osztrák szerzőtársammal közös prezentációnkat adtam elő), így egyelőre én sem ismerem az összes elhangzott előadást. Az érdeklődők számára hama-rosan hozzáférhetővé tesszük az elhangzott prezentációkat az IOF térképbizottság honlapján, a <http://lazarus.elte.hu/mc/> címen.

Az Emit rendszer érintés nélküli változata

Zentai László

PÁLYÁZAT 2012-ES VERSENYEK RENDEZÉSÉRE

Az MTFSZ Naptárbizottsága megjelentette a két év múlva esedékes országos bajnokságok, Diákolimpia, Hungária kupa, világranglista és kiemelt versenyek jelentkezési lapját. A Naptárbizottság összeállította a 2012. évi versenynaptár vázát, egyben megjelentette az adott évi versenyekre beadandó jelentkezési lapot, amely megtalálható a Dokumentumok / Tájéftás / Nyomtatványok menüpont alatt.

A két év múlva esedékes bajnokságok tervezett időpontjai a következők:

Hosszútávú OB	március 31.
Diákolimpia	május 19-20.
Éjszakai OB	június 09.
Középtávú OB	június 23.
Váltó OB	június 24.
Rövidtávú OB	szeptember 08.
Pontbegyűjtő CSB	szeptember 09.
Normáltávú OB	október 13-14.
Hagyományos CSB	október 20.
Egyesületi Váltó OB	október 21.

A kiemelt rangsoroló versenyek tervezett dátumai (a rendezőkkel egyeztetve módosítható):

április 07. (húsvét), május 26. (pünkösöd), szeptember 22., október 27.

Felhívjuk a jelentkezők figyelmét, hogy a vonatkozó szabályzat szerint a kiemelt rangsoroló verseny rendezését csak váltóverseny rendezésének vállalásával együtt lehet elnyerni!

A jelentkezési határidő az OB-k, Diákolimpia és Hungária kupa esetében 2010. augusztus 15. volt, világranglista és kiemelt rangsoroló versenyek esetében 2010. szeptember 15.; a jelentkezési lapokat a peter@veszcart.hu email címre kell megküldeni és ugyanezen a címen lehet bármilyen, a jelentkezéssel kapcsolatos információról érdeklődni Molnár Péter bizottságvezetőnél.

EREDMÉNYHIRDETÉS

A Budapesti Tájéftó Diákolimpia és a Tájéftózási Sportok Fővárosi Fesztiválja 2011. évi rendezési jogát pályázat útján a Tabáni Spartacus nyerte el.

A BTF SZ a 2012. évi hasonló rendezvény pályázatát a 2011. évi többi budapesti rendezvénnyel együtt, 2010. október 15-ig teszi közzé.

KEDVEZMÉNYES ELŐFIZETÉSI AKCIÓ!

Az év hátralevő részében kedvezményes áron lehet a TÁJOLÓ 2010. évi számaira előfizetni.

Az előfizetési díj: 2500 Ft, ezért az összegért az előfizetők megkapják az eddig megjelent idei számokat, valamint az ezután megjelenő számokat is, valamint az Abel Térképészeti Kft. ajándékát: **Visegrád és környékének 1:10 000 méretarányú térképét**. Előfizetni lehet az év nagyobb versenyein, Országos bajnokságokon, valamint a Budapesti Tájéftók Szövetségében a hivatalos időben (kedd, csütörtök, 16-19 óráig).

CROSSWEAR hirdetés: 12,5x8,5 cm (SAM)

Rövidítések:

Rangsorolók: /KoR/ kiemelt országos, /oR/ országos, /rR/ regionális, /-/ nem rangsorolók; SI Sporttípus, R: rendező, Nh: nevezési határidő, C: nevezési cím, Nd: nevezési díj, H: helyszín, T: találkozó, VK: versenyközpont, K: kategóriák, Hsz.: helyszíni nevezés, I: információ

Versenyfajták: ht., nt., r-nt., kt., rt. (hosszútávú, normáltávú, rövidített normáltávú, középtávú, rövidtávú)

V E R S E N Y N A P T Á R**Szeptember**

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

Október

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

November

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

V E R S E N Y N A P T Á R K I E G É S Z Í T É S (szeptember 26-ig)

Internet info: www.mtfisz.hu (versenyek) és www.btfisz.hu (versenyek)

09. 07. (k) SMAFC Parktájfutóverseny és Városi Rt. Bajnokság /-/ R: SMA Nh.: 09. 05. C: sopronitajfutas@gmail.com, vagy Molnár Tibor t: 20/432-0268. Nd: 300Ft (diákoknak ingyenes). H: Sopron, Nyugat-Magyarországi Egyetem botanikus kert (VK: az egyetem sportcsarnoka, Ady Endre u. 5.), Rajt 15.00 - 17.00 között. Pályák: Nehéz, Közepes, Könnyű nyílt. I: <http://sopronitajfutas.hu/2010>.
09. 11. (szo) Nyíregyháza Nt. Bajnoksága /rR, nt./ SI R: Megyei TFSZ Nh.: 09. 02. C: on-line nevezés. Nd: 800Ft (Nh. után: 1000Ft). H: Nyíregyháza – Borbánya (Nyíregyházáról DK felé, a Kállói úton kifelé, a város végét jelző tábla után balra), „0”-idő: 10.00. K: FN: 12-14-16-18-21-40-55, +Nyílt. I: <http://www.szszbtfisz.hu>.
09. 11. (szo) Hegyhát Kupa R: KTT Kiírás nem érkezett. (I: <http://kttse.vernab2006.hu>)
09. 11-12. (szo-v) Szeged Kupa /rR, nt./ és Rimóczi ev. /rt., kt./ R: SZU Nh.: 09. 04.(beérk.) C: frash@freemail.hu, vagy Blum Henriette 6724 Szeged, Föltámadás u. 19. Terep: Kisteleki erdő (VK a volt erdészház, megközelítése a honlapon: www.bokorugrok.sport.hu). „0”-idő: 11.00(szo), ill. 10.00(v). K: FN: 12C 14B 16B 18B 21BBr 35 40 50 60, + nem minősítő: FN 10D(sz), NyR, NyH. Nd.: 800Ft/nap (nem minősítő: 600Ft). Megj.: Vasárnap F70-es kategória is lesz! – Szállás: a VK mellett lehet sátrazni, ill. a VK-tól Kistelek felé 10 km-re lévő kempingben (tel: 06-30-4918551)
09. 18. (szo) Hajdú-Bihar megyei Nyílt Nt. bajnokság /rR/ SI R: H-B m. TFSZ. Nh.: 09. 14.(beérk.) C: www.hdbbtfisz.extra.hu honlapon vagy e: toltelek@freemail.hu. H: Debrecen térsége, VK: Erdészlak (Debrecen-Vámospércs közötti 48-as út 7,3 km. Panoráma étteremnél É felé a panoráma úton kb. 2 km után balra az Erdészlak vasútállomás megállója). „0”-idő: 10.00. K: FN: 12C, 14 16 18 21 35 45 55 B +Nyílt. Nd.: 800Ft I: a megyei honlapon. Megj.: A verseny a januári naptárban októberi dátummal szerepelt!
09. 18. (szo) Pusztamérges Kupa /rR, nt./ SI R: PUS Nh.: 09. 10.(beérk.) C: szerencsi.jusztina@gmail.com, vagy Szerencsiné Csamangó Jusztina 6785 Pusztamérges, Felszabadulás u. 80/b. Terep: Mérgesi erdő (VK megközelítése: a Rusza-Pusztamérges közötti műúton bója jelzi a letérést). „0”-idő: 10.00. K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 21BBr 40B 50B, F60B, Nyílt. Nd.: 800Ft (FN10-14: 600Ft). Megj.: Tervezett eredményhirdetés 13.30-kor a pusztamérgesi kakaspörkölt fesztivál színpadán.
09. 18-19. (szo-v) MOM Kupa /oR, I.n: kt., 2.n: nt./ SI R: MOM Nh.: 09. 12.(beérk.) C: nevezes@mom-o.hu, vagy Borosznoki László 1126 Bp., Hollósy S. u. 20. Nd: 1800Ft/nap (FN-14, 60-: 1200Ft/nap, nyílt: 800Ft/nap). H: Sósút (Érd), „0”-idők: 11.00(szo), 10.00(v). K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 20A 21ABBrC 35 40 45 50 55 60 65, F: 70, +Nyílt, Gy. I: <http://www.mom-o.hu>.
09. 18-19. (szo-v) Győr-Moson-Sopron megyei bajnokságok R: SMA 18-án Kt. Bajn. /rR/, 19-én Nt. Bajn. /rR/. I: <http://sopronitajfutas.hu/2010>.
09. 24. (p) Őszi Parktájfutó verseny /rR, rt./ SI R: Somogy m. TFSZ C: nevezes@smtfisz.hu, vagy Csizmadia István, 7400 Kaposvár, Lonkai u. 24. T: 14.30-14.50 között a VK-ban: Kaposvár, Cseri park, Park vendéglő mögötti parkoló. „0”-idő: 15.00. K: FN: 10D 12C 14C 16B 18B 21B 35 50 60 és Nyílt-kisérős, Nyílt-felnőtt.. Nd.: 200Ft.
- Szeptember 25-én Sopronban lesz a Tájékerékpáros Sprint OB, valamint Szeptember 26-án a II. Sopron Kupa Tájékerékpáros verseny. I: <http://www.sopronkupa.hu/mtbo-h.html>
09. 25. (szo) Zala megye Rt. bajn. /rR/ R: Zala m. TFSZ és ZTC. I: www.ztc.hu

VERSENYNAPTÁR

09. 26. (v) Kőbánya Kupa /rR, nt./ SI R: Pest m. Hsz. H: Hármashatárhegy-Fenyőgyöngye. VK: Felső parkoló (megközelíthető a 65-ös busz felső végállomásától a Szépvölgyi úton, kb. 1000m.). „0”-idő: 10.00. Nd.: 500Ft, SI bérlet 50 Ft. K: FN: 12 14 18 21 35, F: 45 55 65 +Nyílt. Öltözés sátorban. Új térkép!
09. 25-26. (szo-v) Baranya megyei Nt. bajn. és Igaz Béla ev. /rR/ SI R: PVS
H: Fehér kút. Kiírás a <http://tajfutaspecs.hu> honlapon lesz olvasható.

VERSENYNAPTÁR (szeptember 27.–november 7.)

09. 29. (sze) Enyves Éger Kupa /rR, kt./ SI R: GOC Kiírás szeptember 4-e után az mtfzs-honlapon lesz olvasható.
09. 29. (sze) Barabás Ábel ev. /3SZ, -/ SI R: BIMAHEV Hsz. T: 14.30-tól 17.30-ig a VK-ban (a szentendrei HÉV Aquincum megállójánál /Bp. III. ker., a Szentendrei úttól keletre a Pók utca és a Városfal utca között/, a helyszín a 106, 34 és 134-es buszokkal is megközelíthető, parkolás a környező utcákban). Pályazárás: 18.15(napnyugta 17.46). Nd: 500Ft (diák és nyugdíjas 300Ft), dugóka bérlet 200Ft. Térkép: 2010. aug., 1:5000 és/vagy 1:4000, 1m. Nyomatott térkép, A/4 genotherm elvehető. Kis papírbóják. I: Hegedüs Ábel 06/20-91-14-014, abel.terkep@chello.hu.
10. 02-03. (szo-v) **Kalocsa Kupa** /oR, 1. n.: kt., 2. n.: nt./ SI R: KAL Nh.: 09. 17. C: MTFSZ/ENTRY vagy deneszoli@t-online.hu. H: Ágasegyháza térsége, (Cél helye: a Kecskemét-Solt (52-es) főútvonal 20,35 km-nél lévő bejáró úton (Naprózsa Erdei iskola mellett) D-felé 400 m). „0”-idő: szo: 10.00, ill. 15.00(váltó), v: 10.00. K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 20A 21EBBrC 40 45 50 55 60 65, F: 70 75 80, + NyT, NyK Váltó(3 fős): F21, N21, Mix-technikás, Mix-könnyű. Nd.: 3600Ft/2nap (FN10-14, 60- és Nyílt: 2000Ft/2nap), váltó: 4500Ft/váltó. Szállítás: tornateremben s.f. 800Ft/fő. Egyéb szállás egyénileg intézendő (ajánlott: Kecskeméti kollégium, t: 76/486-322, e: tancsics@tancsics-koll.sulinet.hu.). Szállítás (Kecskemét – VK között) igény szerint megoldható. Megj.: A versennyel egyidőben zajlik a Magyar Egyetemi-Főiskolás Tájékoztató Futó Bajnokság. (Nh.: 09. 20.). Ennek részletes kiírása és programja a MEFS honlapon (www.mefs.hu) olvasható.
10. 06. (sze) Gödöllő Kupa sprintverseny /3SZ/ /rR, rt./ SI R: KTSz Hsz. H: Budapest, Kőbánya, Rottenbiller park. VK: Bányai utcai ált. iskola (Bánya u. 32, a Szent László tér közelében). „0”-idő: 15.00. Nd.: 400Ft, SI bérlet 50Ft. K: FN: 10 12 14 18 21 35, F: 45 55 65 +Nyílt. Öltözés teremben. Térkép: 1:4000.
10. 09. (szo) Budapest Váltó Bajnoksága /rR/ SI R: KST Nh.: 10. 01. H: Budapest területén. Új térkép! C: valkony@freemail.hu, vagy Valkony Ferenc 1103 Bp. Petrőczy u. 36/a. Nd.: 2100Ft/váltó. K: FN 14, 18, 21, szeniorok: FN: 105, 125, F: 145 165 185. Öltözés sátorban. Térkép: 1: 7500.
10. 09. (szo) Őszi Kupa R: Sopron városi TFSz. I: <http://soprontajfutas.hu/2010>.
10. 09. (szo) Normafa Kupa /rR, kt./ SI R: KOS Nh.: 10.05. C: Szabon János, e: jnsszbn@gmail.com. Nd: 800 Ft (FN16-ig 500Ft). A helyszíni nevezés: 1000Ft. Térkép: János-hegy(Tündér-hegy, 2008), VK: XII. ker, Normafa út - Őzike út sarok. T: 90-es vagy 90A busszal a Hotel Olimpia megállóig, onnét a Normafa útig (300 m), és ott jobbra (a Cél 150 m). Parkolás a volt Olimpia szálló parkolójában. „0”-idő: 10.30. K: FN: 12C 14 16 18 21BC 40 50B, F: 60 70, Nyílt.
10. 09. (szo) Zala megye Nt. bajn. /rR/ R: Zala m. TFSZ és ZTC. I: www.ztc.hu
10. 09. (szo) Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Nt. bajn. /rR/ SI R: Megyei TFSz. Nh.: 09. 30. C: <http://www.szszbtfzs.hu> weboldalon. Nd: 800Ft (Nh. után: 1000Ft). H: Nyíregyháza körzete – Napkor (Erdei Iskola). „0”-idő: 10.00. K: FN: 12 14 16 18 21 40 55, Nyílt. I: a honlapon. Megj.: Másnap ugyanitt Nyírségi Ősz /rR/.
10. 09-10. (szo-v) Meteor Kupa /rR, nt./ SI R: PVM Nh.: 10. 05(beérk.) C: ambrus.sandor@t-online.hu, vagy BMTFSZ, 7621 Pécs, Tímár u. 21. VK: Remete-rét, „0”-idő: 10.00(mindkét nap). K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 21 35 45, N50, F: 55, 65, + Nyílt. Nd.: 800Ft.
10. 10. (v) BAZ megyei Nt. Bajnokság /rR, rt./ SI R: Megyei TFSZ Kiírás később, I: <http://diosgyorit.hu>.
10. 10. (v) Veszprém megyei Nt. Bajnokság. Nh.: 10. 07. H: Herend-Hárskút, „0”-idő: 10.00. Nd.: 800Ft (utánpótlás: 500Ft, 10D ingyenes). További részletek: <http://vmtfzs.hu/>.
10. 10. (v) Nyírségi Ősz /rR, kt./ SI R: HBS Nh.: 10. 04(beérk.) C: <http://www.honved-bottyan-se.hu> weboldalon. Nd: 800Ft. H: Nyíregyháza körzete – Napkor. „0”-idő: 10.30. K: FN: 12C 14B 16B 18B 21B 35 45 55, Nyílt. I: a honlapon (VK helyszíne).

10. 10. (v) Dél-Alföldi Nt. Bajn. /rR/ SI R: MCB Nh.: 10. 04.(beérk.). C: pajkuj@maccabi.hu, vagy Paskuj Mátyás 6724 Szeged, Makkoserdő sor 9. H: Ásotthalom, (tanulmányi erdő). „0”-idő: 11.00. K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 21BBr 35 45 55, Nyílt. Nd.: 800Ft (FN10-14: 600Ft). I: www.tajfutás.maccabi.hu.
10. 10. (v) Heves, Nógrád, Jász-Nagykun-Szolnok megyei Nt. bajnokság /rR/ SI R: GYO. Kiírás később. I: a GYO honlapon (<http://gytk.hu>).
10. 13. (sze) Hosszúréti Kupa /3SZ, -/ SI R: MOM Hsz. Terep: Hosszúréti, Gazdagrét alatti fás, bokros, nyílt terület. Részben új térkép! T: 14.30-tól a VK-ban (Hosszúréti utcai játszótérrel északra, parkolás az utcában), megközelítés: 153-as busz Tüzköz utcai megállójától gyalogosan kb. 200m. Nd: 500Ft. SI dugókabérlés ingyenes. Előnevezés oszibkv@freemail.hu címen. I: (szeptember közepétől) www.mom-o.hu.
10. 13. (sze) Rozsomák Kupa /rR, rt.) SI R: GOC Kiírás szeptember 4-e után az mtfisz honlapon lesz olvasható.
10. 16-17. (szo-v) **NYÍLT NORMÁLTÁVÚ ORSZÁGOS BAJNOKSÁG** /oR, koR./ SI, R: VTC. H: Németbánya térsége (Bakony). Nh: 09. 26.(beérk.!). Nd: 4000Ft (csak döntős: 2000Ft). „0”-idők: 12.00(16-án, selejtező), 10.00(17-én, döntő). K: FN: 14 16 18 20 21 35 40 45 50 F: 55 60 + csak döntős kategóriák: N 55 60 65 70, F: 65 70 75 80 85. Szállás kérhető (Veszprémben kollégiumban 2200Ft/fő, tornateremben s.f. 700Ft/fő áron). További információ: <http://veszpremitajfutoclub.hu/oneb2010/>
10. 20. (sze) 3SZ verseny R: TTE (Mihácsi Z.) Kiírás a btfsz honlapon (www.btfsz.hu) jelenik meg.
10. 23-24 (szo-v) **Nyílt OCSB, Nyílt Egyesületi Váltó OB** /oR/ SI R: ETC Nh.: 09. 30.(beérk.). Program: 23-án (p) 10.00-: Nyílt OCSB, 24-én (szo) 10.00-: Nyílt Egyesületi Váltó OB, C: MTFSZ/ENTRY, esetleg e: etc2001@freemail.hu. Nd: 23-24-én: 2000Ft/fő/nap. H: Bükk hegység, Bánkút. K: 23-án: FN: 14 16 18 20 21 105 125, F: 145 165 185 205, N: 150 (mind 3 fős, kivétel: F21/4 fős/), 24-én: Női(5), Férfi(5), N120(3), N150(3), F170(4), F230(4). Szállás információ a verseny honlapján (<http://etc.eck.hu>). Szállítási igény a rendezősséggel egyeztethető. Terepeltitás: a Bánkút – Csipkésút – Nagymező – Olaszkapu – Hármaskút – Bálvány által határolt terület. I: honlap, e: etc2001@freemail.hu, ill. Dr. Kiss Teodóra t: 30/441-9412.
10. 27. (sze) 3SZ verseny R: HSP(Lenkei Győző) H: Városmajor. Kiírás a btfsz honlapon (www.btfsz.hu) jelenik meg.
10. 30-31. (szo-v) **Eger Nagydíj** /1.n.:oR,kt., 2. n.:koR,nt./ SI R: ESP Nh.: 10.12.(beérk.). C: MTFSZ/ENTRY, vagy e: egrispartacus@atw.hu, vagy Fekete Zoltán 3395 Demjén, Széchenyi u. 47. Nd: 3600Ft/2nap, Nh. után: 10.30-ig 1000, a helyszínen 2000Ft pótdíj (FN-14, 60-: 2200Ft, nyílt: 1600Ft. Nevezni 1 napra is lehet. Gyermekverseny: ingyenes. Terep: Bükk hg, a Cserépfalu – Kács községektől É-ra eső terület, „0”-idők: 11.00(szo), 10.00(v). K: FN: 10D(sz), 10DK(kisérővel), 12C 14B 16B 18B 20A 21ABBrC 35ABr 40 45 50 55 60 65 70 75 80, +NyK, NyT, Gy. Szállás (tornateremben s.f. 700Ft/fő/éj, vagy Mezőkövesd-Zsóry Fürdő campingben 4-5 fős fűthető faházban 2000-2500 Ft/fő/éj áron) rendelhető (további szállástippek a kiírásban). I: www.egrispartacus.atw.hu.
11. 01. (h) **Herman Ottó ev.** /váltóliga/ SI R: DTC Kiírás később az mtfisz honlapon
11. 03. (sze) 3SZ verseny R: KST (Kovács Zoltán) Kiírás a btfsz honlapon (www.btfsz.hu) jelenik meg.
11. 06-07. (szo-v) **Őszi Spartacus Kupa** /oR, nt./ SI R: SPA Nh.: 10.25.(beérk.). C: MTFSZ/ENTRY, vagy e: tabanispartacus@gmail.com, vagy Tabáni Spartacus SKE, 1013 Budapest, Attila út 2. Nd: 3800Ft/2nap, (FN-12, F70-, N65: 2100Ft). Nevezni 1 napra is lehet: 2100Ft/nap (1100Ft/nap). Módosítás, ill. Nh. utáni nevezés 1000Ft pótdíjjal. Nyílt: 2100Ft/2nap (1100Ft/nap). Gyermekverseny: ingyenes. H: Csákbérenyi térsége (Vértesszőlős hg.), „0”-idők: 10.00(szo), 9.00(v). K: FN: 10D(sz), 12C 14B 16B 18B 20A 21EBBrC 35A 40 45 50 55 65, F: 35Br 70 75, +NyK(OB), NyT(OA), Gy. Szállás (tornateremben Csákváron, s.f. 700Ft/fő/éj, vagy kollégiumban Székesfehérváron 2300 Ft/fő/éj áron) rendelhető. Megj.: Egyes kategóriák a rendező szakosztály elhunyt versenyzőinek emlékére emlékfutamok (F21E: Balogh Tamás, F35A: Tarjányi Tibor, F60: Csurgó Mihály, N16B: Szentpétery Ákos emlékfutam), az F14B és N14B futamok: Gránás Kupa. I: www.tabanispartacus.hu.

Kérés a rendezőkhöz: A következő, 7-es szám október második felében jelenik meg (lapzárta: okt. 5). Amennyiben lapzárta előtt nincs versenykiírás az MTFSZ-honlapon - előzetes információt kérünk a versenyekről (email-cím: argaygyu@t-online.hu). A kapcsolatteremtés miatt célszerű, ha a rendezők email-címe megtalálható az mtfisz-honlapon. Az utolsó, 8-as számhoz (lapzárta (nov. 9, megjelenés: november közepén) a téli (december-február) tájfutó programokról kérünk rövid ismertetőt.

VÁROSI VERSENYZÉS

A napokban egy tájfutó barátom felhívott, hogy segítsék neki versenyeket találni Angliában, mivel oda megy egy pár napra és szeretne kipróbálni egy angol versenyt. Sajnos a nyár eléggé uborkaszezon Angliában, ahol szeptembertől májusig tart a valódi versenyzés, de nyáron is vannak buli versenyek, több napos versenyek és újabban, városi versenyek is. Végül sikerült is egy városi versenyt találnom, ezáltal Lincoln-ban és ajánlottam neki, hogy Lincoln még kirándulásra is nagyon jó, mert csodás székesegyháza van és a belváros középkori jellegű.

A városi versenyzés nagy fejlődésen ment keresztül az elmúlt 5 évben. Úgy emlékszem, hogy mindig divat volt Angliában, de az igazán régi időkben inkább csak bulizni tűztek ki városi versenyeket a holt szezonban és a térkép is csak egyszerű fekete-fehér volt. Aztán jött 2001-ben a száj és körömfájás, amikor egy évig megszűnt a tájfutás, mivel minden terep le volt tiltva, és ezalatt az idő alatt sokat futkároztunk városban és már viszonylag jobb térképeken is. Persze az igazi fellendülés csak a sprint szám hivatalossá válásával indult meg, és miután az első ISSOM-ot kiadta az IOF, a térképek is kezdtek javulni. Ezt mi itthon Magyarországon is észleltük, de az utóbbi pár évben az angolok ezt egy fokkal tovább vitték. Most már nemcsak rövid, sprint pályák vannak városban, hanem hosszabb, legalább középtávnak megfelelő pályák is, és az elmúlt pár évben egy úgynevezett városi liga is beindult, amelynek keretében sok nívós versenyre kerül sor minden évadban, többnyire nagyon szép, történelmileg jelentős városokban, mint Oxford, Cambridge, Lincoln, Guildford, Edinburgh, Carlisle, Sheffield, Pickering és a City of London.

Tavaly októberben szerencsém volt Cambridge-ben futni ennek a ligának az egyik versenyén és nagyon nívósnak találtam a pályát, a rendezést és a környezetet is. Mivel akkor még nem voltam teljesen tisztában a városi liga pályahosszaival, csak rajtolás után jöttem rá, hogy kicsit messzebb kell majd futni, mint amire számítottam. Az én pályám is érintette a középkori egyetemi épületek, kertek labirintját, ahol az a tanács, hogy az átmenetet visszafelé tanácsos megtervezni, sokszor nagyon hasznosnak tűnt.

Ezek után nagy örömmel olvastam egy cikket, ami a CompassSport, brit tájfutó lap, legutóbbi számában jelent meg a városi futás szabályairól. Pár évvel ezelőtt már írtam erről, amikor lefordítottam Anne-Margrethe Hausken tanácsait a városi sprintről, ez a mostani cikk, bár ugyanonnan indul ki, sokkal több jó tanácsot tartalmaz.

Címe:

VÁROSI TÁJFUTÁS – A siker törvényei

Szerző: Mike Edwards HH (Hertfordshire-i klub) és RAFO (királyi légierő klubja)

Minden vita nélkül mondhatjuk, hogy a leggyorsabban fejlődő (és legizgalmasabb) tájfutó ágazat a városi versenyzés! Egyre több városi versenyen futhatunk, vannak sprint távúak is, de egyre több már hosszabb pályákon folyik. A legutóbbi Edinburgh Városi Versenyen például a 40-54 éves korosztály elvileg 6,7 km-es pályáját nem lehetett teljesíteni 11 km alatt (én magam 12.3km-t futottam) – így láthatjuk, hogy városi és sprint már nem ugyanazt jelenti! Tehát, mitől más a Városi Verseny? Az igazi kihívás a gyors döntésekben, a rövid és hosszú távú útvonalválasztásban és a csapdák elkerülésében rejlik.

Sikeres városi tájfutáshoz, az én véleményem szerint, egy kicsit más

A pálya első pontjai Cambridge-ben

készség/tehetség szükséges, mint amit a hagyományos erdei terepen használunk. Egy pár évvel ezelőtt, Anne-Margrethe Hausken a norvég Világ és Európa Bajnok, előadást tartott "A Sprint Törvényei" címmel. Az ebben a cikkben található „7 Városi Törvény” AMH törvényeiből indult ki, amit az első vizlát után körbeadtam revízióra a legjobb hazai városi tájfutók között. Ők feljavították a szöveget, amit nagyon köszönök, és komolyan értékelek.

A 7 városi tájfutó törvény

Óvatos kezdés, Egyszerűsítés, Egyszerű Vonalak, Tervezz Visszafelé, Ne Vesztésd el a Fonalat, Fogadd El a Viszontagságokat, Tanulj Másoktól.

Itt vannak egyenként:

Óvatos kezdés: Olvass ki mindent amit lehet a térképről útban az első ponthoz, ami azt jelenti, hogy lassíts egy kicsit, hogy biztonságosan tudjál térképet olvasni és hogy maximálisan fel tudj fogni a térkép jellegét. Mivel ezek a térképek gyakran 1:4000 vagy 1:5000 léptékűek, ez segít ehhez is hozzá szokni. Így a térkép stílusához is hozzá tudsz szokni, és ez felkészít a későbbi kihívásokra, trükkökre, ami biztos lesz a pályákban. Egy sprint/városi versenyt nem lehet az első átmeneten megnyerni, de elveszíténi annál inkább.

Egyszerűsítés: Tervezz előre és emeld fel a fejedet/tekintetedet! Azonosítsd a feltűnő épületeket és egyéb jelentős tereptárgyakat az útvonaladon. Ha leegyszerűsítet az útvonaladat és ahogy elhaladsz mellettük fejben kipalódo ezeket a tereptárgyakat, ettől nő az önbizalmad és ezzel együtt a sebességed is mielőtt kénytelen leszel lelassulni, hogy áthaladj a ponton - és direkt írtam áthaladásról, nem megérkezésről pontközben.

Egyszerű vonalak: A maximum sebességet egyszerű és sima vonalakon való futás biztosítja, nem ahol állandóan forogni, fordulni kell. Még akkor is, ha az utóbbi rövidebb. Még nagyobb kerülők is lehetnek gyorsabbak olyan átmenetekben, ahol a futás tempóját magas szinten lehet tartani az útvonal egyszerűsége és egyenessége miatt. *(Ezt már sokszor kipróbáltam Velencében, ahol ha elkerüljük a japán turistáktól teljesen leblokkolt síkátorokat, ahol nehéz fejben tartani minden fordulót és kifutunk még nagy körben is a szélesebb, elhagyatottabb utcákra, akár mennyire is hosszabbak, az átmenet veri azokat, akik ezt nem tették! GJ)*

Tervezz visszafelé: Ugyanúgy, mint „normál” tájfutásban, az egész átmenetet kell figyelembe venni az útvonaltervezésnél, azonosítani a támadópontot és a ponthoz való be- és kimenő utat legelőször. PTU a rövidítés ehhez a technikához: Pont, Támadópont, Út a támadópont-hoz, ez a sorrend! Ne felejtőd el, a pályakitűző biztosan be fogja dobni a „zsákutca” trükköt, ahányszor a terep ezt hozza magával és ha nem olvasod ki a térkép részleteit, biztos, hogy beeseel a csapdába! A különböző szintek (mint a Halászbástyán és az isztanbuli bazárban GJ) is jelenthetnek csapdát. Egy 2 dimenziós térképen nem könnyű kislabilizálni a 3 dimenziós valóságot. Sok, nagyon jó tájfutót viccelt meg ez a probléma a múltban és nincs annál dühítőbb, mint

vízszintesen 5 méterre lenni egy ponttól 20 méterrel fölötte! Ha odafigyelsz a lépcsők ábrázolására, ez a probléma is megoldható.

Ne veszítsd el a fonalat:

Agyrobbanások nagyon gyakoriak Sprint/Városi versenyeken. Meg kell találnod az egyensúlyt. Ha túl gyorsan futsz – az agyad nem bírja, ha túl lassan futsz – mások lehagynak. Ezt az egyensúlyt nem könnyű beállítani, mert ez mindenkinél más, de szükséges a sikerhez. Erre az egyik legtipikusabb példa a lesikló sielő, aki éppen csak hogy a katasztrófa határán siél, éppen csak, hogy uralkodik a sílécsein, milliméterre a katasztrófától. Ugyanígy, a sikeres tájfutó is éppen csak, hogy uralkodik a technikáján – míg sokan túlfutnak a technikai képességeiken, elvesztik a fonalat és így jön a keverés és a jelentős idővesztés. Persze a sikerhez tartanod kell a maximum sebességedet és eléggé edzettnek is kell lenned. Az elit kategóriában a sprint versenyeken 15-18 percig kell az agynak tökéletesen működnie, míg a többi halandó esetében 18-30 percig. A Városi Liga versenyein ez az idő sokkal hosszabb a pályahosszak miatt. (Lásd a népszerű Nopesport Városi Liga honlapját! <http://urbanleague.nopesport.com/>)

Fogadd El a Viszontagságokat: El kell fogadnod, hogy nem mindig lesz minden abszolút igazságos, vagy ahogy elképzelted. Leparkolt autók mögött lehet, hogy nem fogod észrevenni azt az apró kis ajtót vagy magát a bóját; autóforgalom vagy gyalogosok lassíthatják a haladást; egy, a térképen nem jelzett, magas daru miatt nem tudod végrehajtani a legjobb útvonalat; egy tolató teherautó miatt várnod kell egy neked óráknak tűnő ideig. Ezek miatt ne idegeskedj, ne hagyd, hogy ezek a viszontagságok eltereljék a figyelmedet! Fogadd el ezt is, mint a kihívás részét és összpontosíts a pálya sikeres lefutására!

Egy bölcs ember nem követi el ugyanazt a hibát kétszer! Ezt úgy is mondhatjuk, hogy **Tanulj Másoktól!!** És végül úgy is nagyon jól lehet a városi tájfutást megtanulni, ha felhasználjuk mások tapasztalatait. „Egyik pillanatban éppen a következő átmenetet terveztem, a következő pillanatban a földön fekszem nagy tiplivel a fejemen. A nézőknek nagyszerű komédia lehettem!” Mozgó autók, buszok és még gyalogosok is többnyire megpróbálnak elállni az utadból. Villanyoszlopok sajnos szívtelen gazemberek, akiket nem érdekel a te testi épséged. Ne bízz bennük!!

De komolyan, útvonalak kielemezése, kivitelezése, térképértelmezés stb., stb. kulcsfontosságúak abban a folyamatban, amellyel tökéletesíteni tudod a városi tájfutó képességeidet. Nézd meg a Routegadget-en mások útvonalait is, hátha tudsz tanulni belőlük. *(Sajnos a Routegadget-en, annak ellenére, hogy fent van az MTFSZ honlapon, még nagyon kevesen használják Magyarországon. És sajnos, még azok, akik szeretnék használni, sem találják túl sok verseny pályáit fent. Talán a Szövetség valami előnyt juttathatna azoknak az egyesületeknek, amelyek bevállalják, hogy felrakják pályáikat a Routegadget-re, hogy mindenki, akit érdekel és kedve van hozzá, beírhasssa saját útvonalát, hogy mások is tanulhassanak belőle. GJ)*

Én még azt is tapasztaltam, hogy az elit versenyzők között is vannak sokan, akik hajlandók megbeszélni másokkal útvonalválasztásait. A városi versenyeken még az is lehetséges, hogy ugyanazon a pályán futottál velük. Ez aztán hasznos lenne. Ha eddig még nem próbáltad ki a városi tájfutást, most fússál neki! Nagyon jó buli!! *(És Magyarországon is van elég ilyen verseny, még ha ligája nincs is ennek a verzióknak, de mit lehet tudni, még lehet! GJ)*

Grant Julianna

SIMON LAJOS EMLÉKVERSENY

Sokféle tájfutó verseny létezik, a több ezer fős nagy országos bajnokságoktól kezdve a 4-500 fős rangsorolókon át egészen a 10-20 fős kis éjszakai futásokig. Aki szereti a tájfutást, mindegyikben talál magának tetszést, mindegyiket tudja élvezni. Feltéve, ha a verseny rendezője ugyanolyan odaadással rendez 20 embernek is, mint ezernek.

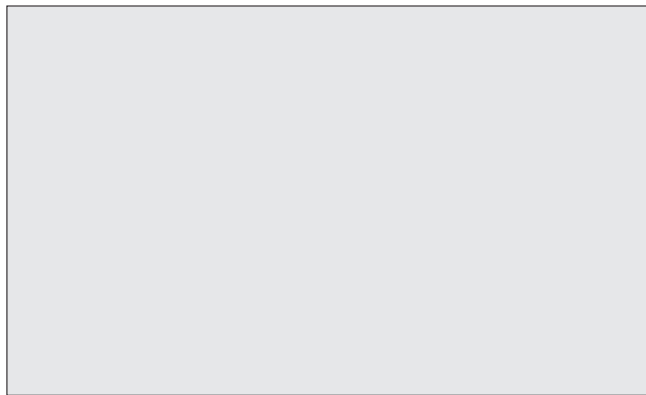
Július második hétvégéje a Gerecsében pont egy ilyen, jól megszervezett, kellemes, szinte családias hangulatú verseny volt. Közel másfélszáz résztvevő töltött el egy vagy két napot Tarján körül, hogy túrva a kánikulát, de élvezve a tájfutást, megbirkózzon a Simon Lajos emlékverseny közép- és normál távú pályáival. Jómagam is csatlakoztam ehhez a csapathoz, igaz ingázva, mindkét nap külön ellátogatva a helyszínre. Sajnos az én kategóriám (F35) elég kis létszámú volt, amit a nehéz terep és a nagy meleg még meg is tépázott.

Az első nap még nem zavartak fel minket a csúcsra, csak az alatta lévő kisebb dombokat kerülgettük. A pályák nem voltak túl nehezek, ez a térképre nézve rögtön kiderült. Persze a növényzet itt sem volt a barátunk, és a zöldeket sem szeretjük annyira, de hát az idei nyár sok terepen ott hagyta a keze nyomát. Én egy dinamikus rajt után már az első pontra elszálltam, hiába no, egy hónapja nem volt térkép a kezemben, a lábamban benne volt a bugi, így iziben továbbfutottam egy völgyet. A felvett hátrányt egy hosszú emelkedőn persze erőből visszahoztam, de utána megint bejött egy két perces baki, egyszerű észak-dél hiba. Utána már nem volt gond, csak futni kellett, ami néha igencsak nehézkesen ment a sok gaz között. Ami viszont nekem is, és szinte biztosan mindenkinek örök emlék marad, az a befutó: 100

méteren 20 méter szintkülönbség! A rendezők javára írható hogy előtte viszont mindenki sik terepről vagy lejtőről érkezett, így azért talán – bár meglepetésként érthette, ha induláskor nem nézte át az egész térképet – maradt még egy kis tartalék a végére. Pes-kő látványa – amit a második napi rajt mellől megcsodálhattunk – lenyűgöző volt. De belegondolni abba, hogy ott fent, 130 méterrel magasabban is lesznek ellenőrzőpontok, nos, ettől már sokaknak sápadt lett az arca. Egy-két átmenet után mindenki fent találta magát, bár én tényleg úgy éreztéltem, hogy jobb túl lenni a nehezén. Felfelé becsúsztott egy kis hiba, már nem akkora, mint előző nap, aztán a magas térdemelést a kövek és gazok között nagyon elfárasztott, így még egy kis mellémenést betudhattam. Viszont örök igazság:

Mivel előző napról tudtam, mi vár majd rám a befutón, kicsit tartalékoltam előtte (2,5 km-rel több volt már a lábamban, mint előző nap), és ez megérte, mert ugyanannyi időt futottam rajta, mint szombaton. A második napi pálya technikailag is és fizikailag is nehezebb volt, így szépen ráépült az első bevezető napra - ez igazán dicséretes tervezés.

A pályákon és a nagy melegen túl, ami igazán kellemes élményként maradt meg bennem, az a szervezés. Jó ilyen versenyekre járni: minden szükséges infó ott volt a táblákon a versenyközpontban, pontos szalagozás és tájékoztatók a rajt felé vezető úton, pontos rajtoltatás megfelelő mennyiségű szervezővel, fólia a térképekhez (a nagy melegen az izzadt kéznek ez jól jön). A célban víz (bubis és sima), árnyék, visszatérve a kiol-

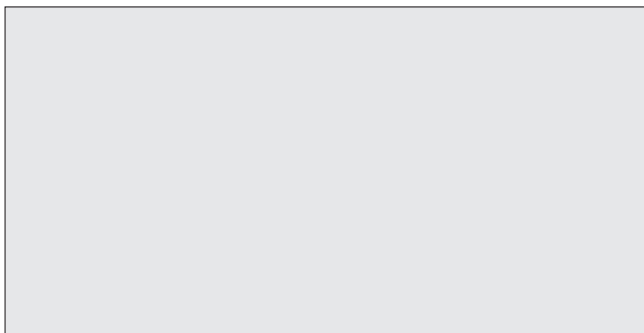

Ezen a befutón inkább mászni, mint futni kellett

ahová felmegyünk, onnan le is kell jönni, ez pedig – kerülőút kevésbé lévén – csak a direkt meredek oldalon volt lehetséges. A majdnem szabadesés közeli élmény aztán jó lendületet adott a folytatásra, ahol már könnyebb pontok következtek. Az én pályám végére – csak hogy biztosan megjegyezzem mi az igazi szenvedés – még belekerült egy elég durva átmenet: 200 méteren 25 méter szint, és közben egy szögesdrót, ami szép mintát rajzolt a combomba.

vasás után mosakodási lehetőség is büfé, asztalokkal, székekkel, árnyékkal. Egyszóval: megvolt MINDEN, amitől a versenyzők komfortosan érezhették magukat. Ilyen rendezvényen élmény részt venni, én is kellemes emlékekkel (és egy potya éremmel) tértem haza. Talán mások, akik régebb óta futnak (én csak alig több mint másfél éve teszem) másképp értékelik, de számomra ez a hétvége az eddigi egyik legjobb versenyként maradt meg.

Nagy Sándor

Fiatalok verseny közben

PANNON TÁJFUTÓ NAPOK

Ki gondolta volna, hogy idén már ötödik alkalommal indulhunk a Pannon Tájfutó Napokon?

A VTC nyári dzsemborija ezúttal – négynapos versenyként, de a megszokott forgatókönyv szerint zajlott: egy sprint nyitány után normáltávú napok, majd a végén időkiegyenlítés, közben pedig különféle kíséző rendezvények. Versenyközpontnak a már ismert csehbányai grundot vették elő a rendezők, viszont a másik helyszín, a kislódi Sobri Jóska Bakonyi Kalandpark most került fel a tájfutók térképére, és remekül debütált. A csodálatos környezetben található extrém sport létesítmény nem csak a rövidtávú verseny nap és a sörváltó terepe volt, hanem a versenyzők elszállásolására és szórakoztatására is szolgált a hétvége folyamán.

A csütörtöki futam lényegét egy versenyző fogalmazta meg a legplasztikusabban: „lehet, hogy ez rövidtáv volt, de nem sprint”. A légvonaltavban a szokásos 2-3 kilométeresnek kitűzött pályákat a kategóriák nagy részében tízperces körüli ezrekkel nyerték, így az eredménylista inkább egy középtávú versenyére emlékeztetett. Ennek egyik oka az volt, hogy a sok természetes akadály (tó, patak, dzsungel) megkerülése miatt a futott útvonalak sokkal hosszabbak lettek,

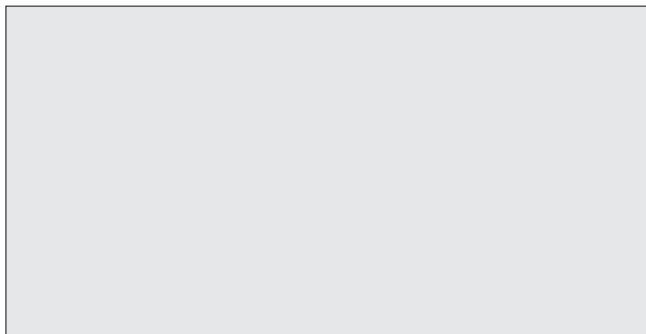
mint a légvonal, a másik pedig az, hogy a pályák egy-két kőkemény dzsuvan keresztül lettek vezetve.

A második napi versenyre a rendezők elsütötték az újonnan a térképhez helyesbített terepet, és a pályák felekétharmada ezen a részen haladt. A jó szándék ugyan díjazandó, hogy valami újdonsággal álljanak elő ezen az egyébként már viszonylag leversenyzett környéken, de valószínűleg az indulók nagy része szívesebben futott volna két kört a régi, ám tiszta részben. A pályák próbálták kima-zsolázni a kisebb fehér foltokat és hosszabb átmenetekkel lehetőséget kínálni az aljnövényzetes részek kikerülésére, de ezt a napot kevesen úszták meg ép lábszárral. A verseny után kikapcsolódásként a Csehbánya központját körbejáró mikrosprint

pályán vezethettek le a még mindig nem fáradt versenyzők.

A harmadik nap kárpótolta mindenkit, hiszen itt végre a jól ismert és kedvelt bakonyi terepen futhatott a mezőny: gyönyörű szálerdő és lapos gerinc-cek között részletgazdag völgyek. Ez egyből meglátszott a kilométer átlagokon is, pl. Zsebe Isti erőlködés nélkül is hatperceseket jött. Az F60 kategória versenyzői számára kiírt Tüskés Endre emléktárgyat Vitéz László nyerte, megszakítva az előző két évben első Wilhelm Grabenhofer sorozatát. Ezen a napon már túlsúlyba kerültek a könnyedebb műfajok: délután a kalandparkbeli sörváltó, este pedig a tó közepén található szigetén rendezett tájfutó disco révén.

Az utolsó napi vadászrajtos középtávú verseny a vártnál kevesebb izgalmat hozott, ugyanis az előző napokon már eléggé szétrázódott a mezőny. Az egyik legszorosabb csata éppen a férfi elit kategóriában zajlott Antal Miklós és Borbás Nándor között, és végül előbbi hajrágyőzelmével zárult, míg a harmadik helyre Antal András jött be. A nőknél Wengrin Ági simán nyert, miután az addig élen álló Domján Zsuzsi nem indult utolsó nap, Elmont Bernadett lett a második, Szivák Ildikó pedig hajrával lett bronzérmes. Az eredményhirdetés a magyar versenyeken szokatlan módon nagy tömeg előtt és az érintettek szinte teljes megjel-nésével zajlott le.

A Tüskés Endre emléktárgy dobogószínei

EGY VB EZÜSTÉREM BELÜLRŐL ÉS KÍVÜLRŐL

Elrajtoltok. Kicsit bizonytalanul haladok az 1. pontra, a héten először 1:20000 arányú a térkép, figyelnem kell és megszokni ezt is. De utána mintha kezdének ráérezni a terepre, térképre, akkor innentől már lehet sietni - és tényleg úgy tekertem, mint akit kerget valami! A 2-es után egy hosszú betonútra érek ki, ez jó lesz egy kemény edzés felidézésére: hosszú, erős sprintet kezd a domb tetejéig, majd jobbra a második földúton, egy gyors, technikás lefelé, jobbra megint: és ott a 3. pont. A 4-esre menet jobban kell figyelnem, sok az apró út, még benézek egyet. De a térkép tökéletes, a pont is gyorsan meglett. Ránézek a következő átmenetre, a betonon körbe, egyértelmű... Akkor még egy sprint a tetőig, nem számít semmi, a laponson pihenhetek, és egyébként is, nemsokára frissítő. Az utak jól látszanak, megvan az 5. is, majd hamarosan a 6. A frissítő előtt a rendezők kiabálnak egymásnak, és már a következő méteren nyújtja is az új kulacsomat az egyikük. Még előtte gyorsan kido-bom a régi.

„Brigitta Koós from Hungary is taking the lead at the first radio control in W20”

Mondja be éppen Maria, amikor kiszállók a kocsiból, és inkább csak ésszel fogom fel, hogy ez jó hír, amúgy semmi nem mozdul meg bennem, és ahogy elnéztem a többiekben sem, talán a korábbi rossz tapasztalatok miatt, hiszen hallottunk már ilyet tavaly Dániában, de annak nem lett jó vége. Meg úgy is érezzük, hogy igen, ez így van rendjén, pláne a fordított erőssorrend miatt, eddig csak az történt, ami várható volt.

A második impresszióm az,

hogy Morgade falu körülbelül annyira bájos, mint amit a neve sugall. Az amúgy gyönyörű tájon sikerült megtalálni a legrondább célhelyet, egy poros falu kiégett fűvén, közvetlenül a temető mellett, amelynek kőfalára ezúttal különböző molinók és eredményjelző monitorok kerültek, kicsit bizarr, hovatovább kegyeletsértő módon. Meg aztán ennél eldugottabb sportesemény talán csak a kerületi dámabajnokság pótszelejtezője lehet egy ablaktalan pincében. A versenyzők az utolsó pillanatban, a befutóra menet válnak láthatóvá, addig csak híriüket halljuk, ha egyáltalán. Szanaszét szóródva lézengünk, és várjuk, hogy valami történjen.

Hosszú, technikás lejtőt látok magam előtt. Nagyon figyelj, ott egy vízmosás, nagy fékezés, oké, minden rendben, a patakig gyérünk, közben térképet sem kell nézni, majd a víz megállít. De meg ám. Hogy menjek át ezen a széles patakon?! Átugrálok bringáztul a köveken, majd nekilodulok a hegynek. Megvan a 7-es is, a pálya felén már túl vagyok! Még mindig hiba nélkül, gyerekünk, sikerülni fog! Leérek a 7-esről az útra, úristen, mekkora hegy, ott küzdenek a versenyzők sorban. Hé, az ott az orosz lány, aki előttem indult 5 perccel! Biztos, hogy ő az, felismerem a mezüket! Elkezdem nyomni, akárhogy is, de utol akarom érni! Pedig nem okos dolog ez az üldözés, csak kiveszi az erőt, nekem a saját tempómban kellene haladni. Ránézek a térképre, már nincs sok, kitarítás, gyerekünk, menni kell, nem szabad feladni.

„Olga Vinogradova is 9 seconds before Brigitta Koós at the first radio”

No igen, Vinogradova. Állítólag az orosz mtb-válogatottat ostromolja, nem lehet gyenge. Ez abból is látszik, hogy előző nap a középtávot könnyedén nyerte. Szerencsétlen egy verseny volt az, miután rendezői hiba miatt megszemmisítették az eredetit, a hosszútávú selejtező középtávra teljesen alkalmatlan terepén kellett újra próbálkozni, és ebben a pályában a fizikai feladaton kívül nem volt szinte semmi kihívás. Brigi erős ugyan, de nem ennyire, így itt is negyedik lett, pont, mint a sprinten, bár annak teljesen más a története. Az eredeti terepen még bronzérem volt, de hát azok az eredmények tényleg nem voltak reálisak, miután egy pont jó 200 méterrel eltévedt. Ez érintette mindkét junior kategóriát, de a felnőttekét nem, erről nem tudtuk eldönteni, hogy sírjunk vagy nevéssünk, mert Annának és nekem is életünk mélypontja volt ez a verseny, egy pillanatilag nem bántuk volna, ha elmeszelik, bár kérdés, hogy mit kezdtem volna egy másnapi újrázással a selejtező helyett. Ahogy ott ment - mondhatni dög fáradt voltam, ki is estem, ahogy kell - azt hiszem, sokkal jobbra nem számíthattam. Az egész középtáv így általában a rettenetes emlékek között maradt, nem túl okos, de fizikailag annál kellemetlenebb, köves, agresszív, meredek terepével együtt.

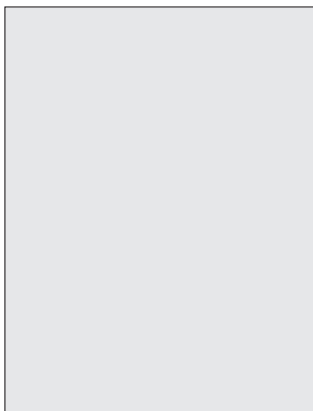
Bezzeg a sprint. Az szöges ellentéte volt mindennek, szinte poros se lett a bringa, mert végig a városban nyomtuk, kizárólag kövön. És laponson. Nekünk való, mindenki egész jól ment, csak a végén rontottuk el, szinte ugyanott, az átkozott várárokból. Brigi itt elesett egy VB aranytól, végül a negyedik helyen állt meg,

Térkép

Anna szinte dobogós helyről esett hátra a 13-ra, én harminc alól éppen hogy negyven alá. A junior fiúk viszont hozták, ami elvárható: Bence 24., Benő 36. helyei reálisak, tehát jók.

Utolsó esélynek maradt ez a hosszútáv, ami Annának és Briginek is erőssége, egyelőre azonban csak Benő került elő az erdőből, frissen és üdén, egyáltalán nem látszik rajta, hogy több mint két órát töltött kint. Ellenben Bencéről riasztó hírek érkeztek: elvesztette a patentszemet a láncából, bőszen túrja érte a homokot, így nem csoda, hogy hiába várjuk.

A 8-as után egy kövesebb emelkedőn elhaladok az orosz mellett. Rám néz, tudja, hogy utolértem. Kíérünk a betonútra, döntenem kell, körbe, vagy rögtön fel a hegyre? A direkt út minősége nagyon rossz, köves, meredek, inkább a beton, ott legalább tempót lehet menni. Megnyomom az egyenest, következő úton balra, fel: ugyanolyan köves... Visszanézek, jön az orosz lány, nem baj, legalább inspirál! Megvan a 9-es, majd a 10-es pont is, de merre a 11-re? Jobbról, balról? Á, túl sok az út jobbról, már nagyon fáradok, félek, már elszámolnám. Bizonytalanul, de megvan a 11-es is, ahol két junior lányba botlunk. Utolértem 10 illetve 15 perccel a lengyelt és a britet?! Hé, menni kell, erre ne is gondoldj, csak előre, nincs már sok! 12-es átmenet. Rengeteg az út, melyik az a lehetőség, ahol kevesebb van? Nincs olyan, de látom, hogy mennek a csajok, menni kell nekem is! Tekerek utánuk, a lengyel lány nagyon megy, legalább húz engem is! Felkanyarodunk a 12-esre, úristen, ez nagyon meredek, de ki kell tekerni, nem tolhatom, nem állhatok meg! A lengyel feladja, leszáll és tolja. Eltekerek mellette, már nagyon fáj a combom, nagyon nehéz tekerni, de

Brigi befut

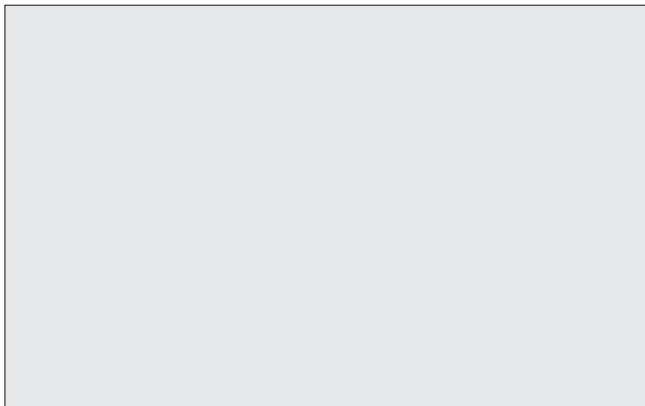
fölérek! Most merre? Kerülő a két oldalról, azt látom, középen legfeljebb egy durva downhill várhat, azt nem bánom, nyomás! Egy litván junior fiú után kezdem meg a lejtőzést, nagyon megy, ez kezd durvulni, kövek, gallyak, csak a hátsókerekét látom, istenem, vigyázz rám! Leériünk a betonra, remeg kezem-lábam, de nem számít semmi, váltok rögtön, majd nyomás a 13-as pontra! Egy francia, elit nővel fogom együtt, innen már csak a befutó van, ahogy csak bírok, hajtok utána. A célterület mellett elhaladva Süen ordításából

annyit veszek ki, hogy „másodperceken múlik”. Megfogom a befutót, és mint aki az életéért küzd, úgy kezdek kiállva tekerni. Még lehajrázom a francia nőt.

„Olga Vinogradova is 6 minutes ahead at the second radio”

Hogymivan? Ez valami tévedés lesz, kihagyott valamit, vagy félrenézték, nem lehet az ekkora előnye. Esetleg hat másodperc. Ezen azonban sokat nem tőprenghetünk, mert Brigi befordul a sarkon és hamarosan a célban is van. Erre azért már összefut a magyar csapat, de jobbára csak tanácstalanul álljuk őt körbe, hogy most mit is kéne vele kezdeni, mert látszólag egyáltalán nincs jól, de ha udvariasan elveszünk tőle a bringáját, akkor mire fog támaszkodni? Nagy nehezen sikerül elterelni a célból, lefekszik a frissítőátor árnyékába, ott folytatja az agóniát.

Nem tudok figyelni a speaker szavaira, nagyon elfáradtam, menni is alig bírok. Közben hallok: Brigitta Koós is taking the lead in the Finish. Komolyan? Gratulálnak a rendezők is, de csak egy thanks, amit erre reagálni tudok, és nekidőlök a bringámnak. Jön a csapat, elveszik tőlem a gépet, leültetnek, Lili hoz

Brigi befutott

nekem vizet, Sün csak várja a mögöttem induló lányokat, és azt hiszem, látja ő is, hogy hiába kérdezne a versenyről, válaszolni most úgy sem tudnék. Nagyjából 10-15 perce ülök a fűben, lassan életképes vagyok, ezt már a többiek is látják rajtam, nagyon aranyosak: ott vannak velem, mosolyognak rám, mert ők már elhiszik, amit az orosz lány célba érkezése után hallottak: enyém az ezüstérem.

Majd hirtelen, mint aki újjáéledt egy pillanat alatt, úgy pattantam fel és ugrottam a barátnőm nyakába. Perceken át csak öleltük egymást, együtt örültünk az eredménynek, közben pedig csak arra tudtam gondolni, hogy „Sikerült, megcsináltam!” Gratuláltak a csapattársak, majd a csapatvezetők is, sőt a nagyon-nagy magyar öröm láttán az orosz edző néni is megszorongatta a kezem.

Lassan visszatér belé az élet, de első reakciói neki is vegyesek. Elégedett, jól ment, fizika-

ilag a végletekig hajtva magát, különösebb hibák nélkül. Csak Vinogradova előretörését nem tudja ésszel feldolgozni, titokban mind azt reméljük, hogy ez dezinfo, de az orosz hamarosan bejön, ki is teszik érvényes idővel. Ezzel együtt remek eredmény, régen látott magyar siker, és ettől kezdve már csak így gondolunk rá. Brigi a női lélek sokszínűségét

bemutatva örül, mosolyog, meghatódik és sír egyszerre, aztán mire Anna is bejön – a nem túl emlékezetes 22. helyen – már a sminkelésen is túl van, hogy a flower ceremony-n szép fényképek készülhessenek róla.

„Second place for Brigitta Koós from Hungary!”

Koós Brigitta és Marosffy Dániel
Fotó: Marosffy Dániel

Flower ceremony

Graffic-Com hirdetés 12,5x8 cm

17. EURÓPAI ERDÉSZETI TÁJFUTÓ BAJNOKSÁG

2010. aug. 10-14. Nymindegab, Dánia

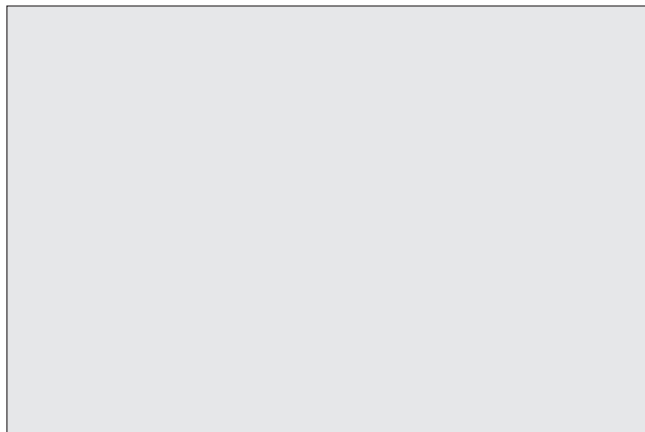
Az európai erdész tájfutók ismét összejöttek, most Dánia nyugati partvidékén, az Északi tenger szelei által összehordott homoktenger kellős közepén. Az utazásról nem beszélék, hosszú volt oda is, vissza is. Már csak egyes cseh autópálya szakaszok dödöm-dödömje emlékeztet a hajdani NDK-s érzésre, no meg az a kemping, amiben sikerült aludnunk a Harz-hegység keleti lábánál. Dániáról csak annyit, hogy hazszag nem volt, viszont kötetnyi terjedelmű írásban lehetne áradozni az ország szerveztségéről, a rendről és tisztaságról, a természetseretetről, a látnivalókról és a csillagászati méreteket idéző árákról. Ami most leginkább megfogott (és a hazai helyzetet illetően mélysegesen el is keserített) az az érezhető közbiztonság, és hogy a lopás, rongálás ismeretlen fogalmak.

A 35 fős magyar csapat volt az egyik legnagyobb, a 18 résztvevő ország csapatai között, a résztvevők több mint egytizedét tettük ki. A rendezők nagyon jól választották meg a helyszínt. Az EFOL eseményeivel párhuzamosan egy ötnapos versenyt is rendeztek. Az eredmények böngészésekor a honlapon (www.efol2010.dk) ezért az EFOL címszót kell keresni.

Szállásunk egy katonai laktanya volt sok épülettel, kiszuperált tankokkal, kiváló infrastruktúrával. Hely bőven akadt, én harmadmagammal egy 12 ágyas szobában helyezkedtem el. A laktanya területe és környéke egyben tájfutó terep is, nyilván a kiképzés része lehet a tájékozódás is, mivel állandó pontokat helyeztek el a kerítésen belül és a környező gyakorlóterepen. A versenytérek közül a sprint és a középtáv helyszíne autóval, a váltó terepe gyalog volt elérhető.

A program az EFOL szabványnak megfelelő volt: edzés, parkverseny, középtáv, váltó valamint erdészeti fórum (szakmai est előadásokkal), szakmai kirándulások és búcsúest. Talán a terep volt, ami annyira magyart csábított a messzi Dániába. A tengerparti buckavidék megkapóan szép, talán innen vette Tolkien az ötletet Középfölde és a hobbitok buckaházainak megálmódásához (ld. Gyűrűk Ura).

(a rendőröktől félték a rendezők), ki is fogtam egyet. A lámpát rejtő szakasz idejét sajnos nem vették ki a rendezők. A pontértítés emit rendszerben történt, forogtunk is mint a tojósgalamb azokon a pontokon, ahol nem esett kézre a lapka iránya. A gyakorlott helyiek villanásszerűen intézték el a dolgot, volt tapasztalatuk, hogyan kell ezt csinálni. Egy sokpontos pályán akár fél percet is lehet veszíteni ezzel a totojázással.

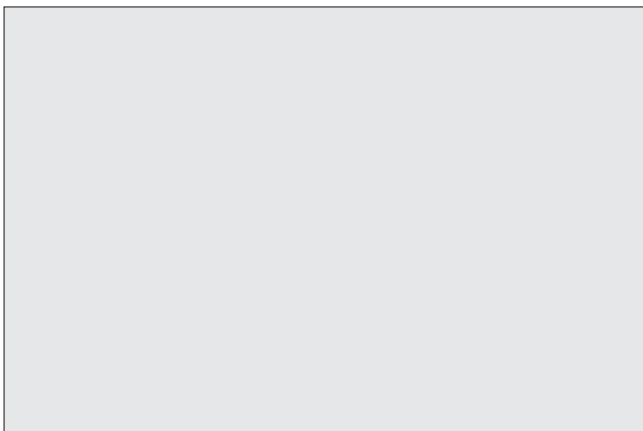
Edzőterepünkön azonnal megtanultuk a tájkészítés alapelemeit. Amit ott találtunk, ahhoz képest egy Hárshegyi dzsuvás 3SZ 400 méteres síkfutás rekortánon, kanyarok nélkül. Szerencsére a versenyeken jobb volt a helyzet.

Varde városa, ahol a sprintverseny volt, nagyon szép és rendezett. A rajt és cél egy városi park volt, ahol egy amfiteátrum jellegű szabadtéri színpad nézőterén nézophattunk és élvezhettük végig a programot. Itt volt egyben a verseny hivatalos megnyitóját is. Talán Egerhez hasonlítható a város kiépítése, szűk utcácskák, parkok és folyópart színesítette a képet. Zavaró csak egy közlekedési lámpa volt, ahol kifejezetten tilos volt pirosban átfutni

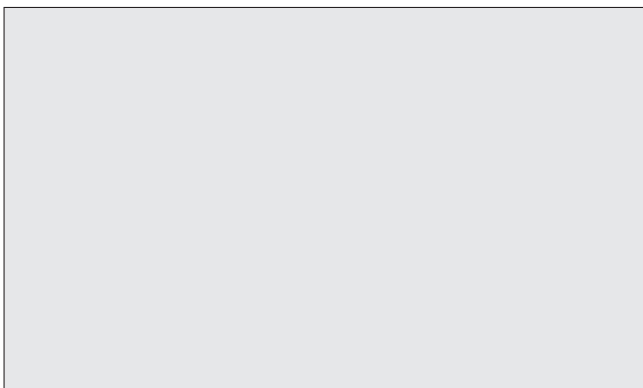
Az érmes helyezések:

W18 1. Konrád (W16) Krisztina
W20 3. Váradi Enikő
W55 1. Horváth Magda
M14 1. Mohácsy Ádám
M20 3. Filó Bernát
M65 3. Gerely Ferenc

A középtávú versenyt egy ültetvény erdőben és csarabos-törpefűzes homokdűnéken tartották. A tengerparti ültetvényerdők célja a homokvándorlásának a megakadályozása. Főleg olyan fenyőfajokat telepítenek, amik a gyenge minőségű talajon is képesek megélni. Előfordultak évszázados tölgyek is, amik részben láthatatlanok voltak. A fák törzsét a homok ugyanis betemette és csak az ágak állnak ki alacsonyok tűnő fákként. A képen látható egy ilyen matuzsá-

Részlet a sprintverseny térképéből

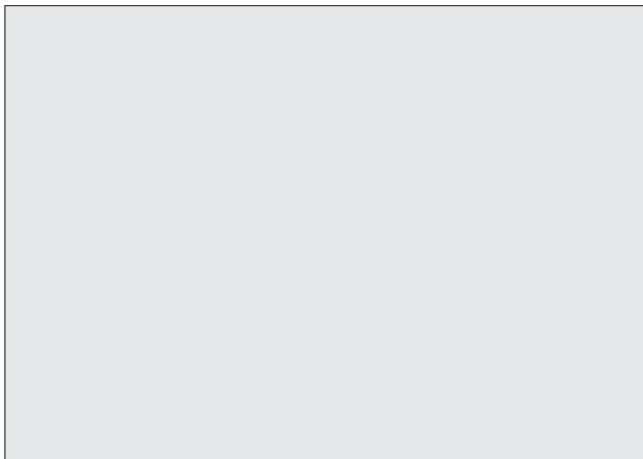
hogy a korosabb szeniorok számára a megoldás sokszor az úton való körbefutás volt. Mindenesetre már rég kaptam akkora zakót skandináv kortársaimtól, mint most, holott a sprintversenyen a zömüket meg tudtam verni. Egy kis izelítő a pálya egyszerűbb részéről:

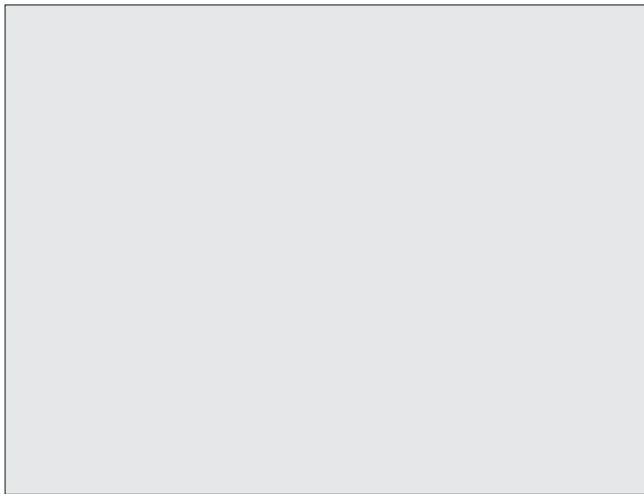
Ami az eredményeket illeti, nem voltunk olyan sikeresek, mint a sprintben. A lányok arattak és Horváth Magdi ismét kitett magáért első helyével. Az érmes helyezések:
 W18 2. Konrád (W16) Krisztina
 W20 3. Váradi Enikő
 W21 3. Fenyvesi Laura
 W55 1. Horváth Magda

Pénteken volt a szakmai és kulturális kirándulások napja. Ezt bővebben az erdészeti sajtóban fogom leírni. Röviden csak annyit, hogy a korábbi termelési célú tájrendezés nyomait igyeksenek eltüntetni (pl. a csatornába kényszerített folyók hajdani meanderező medrének újbóli kialakítása) és ahol lehet, nagyon nagy szerepet szánnak a természetességnek. A turizmust szinte láthatatlanul irányítják, nem láttunk agyonterhelt területeket, holott sok a látogató. És ami a legfontosabb számunkra, az erdészek ott is olyan erdészek mint a Földön bárhol, nagy szeretettel és pálinkával fogadtak minket.

lem (a vékony vonal a talaj felszínét jelzi), tájfutóknak nem, vakondoknak viszont futható a terep. Egyébként amit futhatónak jelöltek a térképen, az nálunk legalább kettes zöld.

A kalandhoz hozzátartozott a domborzat is. A dűnék annyi irányba és olyan formában helyezkedtek el, ahogy csak lehetséges. Idegen szót használva káosz uralkodott a terepen. Ezt a domborművet pedig vastagon borította a csarab és egy csomó olyan lábtörlő sűrűségű növény, ami erőteljes magas térdemelésre ösztönzi a futót. Ez a terület is katonai hadszíntér volt a II. Világháborúban, sok a kiépített bunker. Az előbbieket alapján érthető,

Szombat volt a váltó és a búcsú napja. A rendezők itt egy kicsit már belekavarodtak az ügyekbe, például más térképet adtak ki, mint ami a kiírásban szerepelt. Így sikerült az M55-ös váltóban M35-ös pályát futnunk. Feltűnt, hogy egy kicsit hosszabb, mint amire számítottunk.

Köszönhetően az előző napi gyűródéseknek és tapasztalatoknak, valahogy barátságosabbá és kezelhetőbbé vált legalábbis számomra a terep. Egy kis ízelítő az M55-ösök pályájáról:

Egyes korosztályokban a kevés induló miatt nemzetközi vegyes csapatok

is indultak, néhányszor lányok is a fiúk között.

Érmes eredmények:

M 14 2. Lehotai Róbert és Mohácsy Ádám

M 20 3. Konrád Krisztina, Martin Rosinsky (PL), Filó Bernát

M 45 2. Urbán Imre, Kürti István, Margittai Endre

Nyílt 3. Spiegl Zsuzsanna, Somlai Marcell, Makói András

W 213. Váradai Enikő,

Sisa Dorottya, Fenyvesi

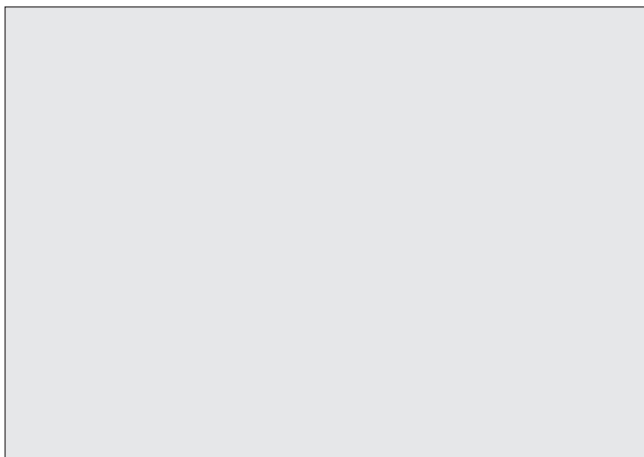
Laura Dicséretes az M21 korosztályban a Tóth Máté, Csúcs Klausz, Tóth Ádám 5. helye.

Ebben és a fiatalabb senior korosztályokban sok jó versenyző szerepelt.

Jövőre Norvégiában, nem messze Lillehammertől találkoznak az erdész tájfutók. A honlap már működik: www.efol2011.no címen. Bejelentettük, hogy Magyarország 2014-ben vállalná a verseny megrendezését.

***Urbán Imre
Gerely Ferenc***

Graffic-Com hirdetés 12,5x8 cm

A kemping és a hangár

IRÁNY CSEHORSZÁG!(?)

(5.rész) Czech 5 days O 2010

A sorozatot idén a Cseh 5 napos Tájéfutóversenyről szóló beszámolóval folytatjuk, a jobb áttekinthetőség miatt, meg amiatt, hogy egy kicsit változatosabb legyen, ezúttal címszavak mögé rendezve.

Helyszín: A sokak által ismert, a Mácha-tó (Máchovo jezero) partján fekvő Doksy városka környéki sziklavilág. A versenyközpont és a kemping egy egykori, mára nagyrészt elhagyott és szétvert szovjet katonai repülőtéren volt, ám ahol egykor a MIG-ek laktak, most tájfutók verték fel sátraikat. A kifutópálya betoncsíkja akár autós gyorsulási versenyre is csábíthatott, de néha egy-egy kisebb magánrepülőgép még rendeltetésszerűen is használta.

Rendező: Ez a verseny tulajdonképpen az egykori jičin-i ötnapos utóda. Korábban az OK Doksy és az SC Jičin közösen rendezte páros években az ötnapot (míg páratlan években a Nový Bor-iak rendezik a Bohemiát). Négy évvel ezelőtt történt a váltás, valami terepegyeztetési probléma miatt, azóta a jičiniek két-háromnapos,

3-5 futamos versenyeket rendeznek. A Czech 5 days O névre hallgató versenyt pedig az OK Doksy és a Vrchlabí városában működő PSK Krakonoš rendezi két évente, az idei volt a harmadik.

Résztvevők: Mintegy 1100 induló, beleszámítva mindenkit, aki legalább egy futamon elindult. Külföldiek 17 országból, köztük 60 magyar versenyzővel (Szegeď, Kalocsa, MOM, BÖF, BBB, MAFC, PVSĀ, SDSE). Érdekesség, hogy a hat futamos verseny mellett néhány kategóriában lehetett csak a hétvégi utolsó 3 futamra is nevezni, és őket külön is értékelték (pl. H21C3 vagy D35B3).

Más évek cseh többnapos versenyeihez hasonlítva ennyi induló kevésnek számít, az ötnaposokon a létszám közelíteni szokta a kétezer főt, időnként meg is haladja azt. Ez a verseny egybeesett a sváj-

ci Veterán VB-vel, nyilván a cseh szeniorok egy része is oda ment, de még akkor is kevés. De más idei cseh többnaposok eredménylistáit megnézve látszik, hogy a többen sem voltak nagy létszámok, aminek pontos okára nem sikerült rájönnöm. Lehet, hogy a válság és az emiatt visszaeső fizetőképes kereslet lenne az oka a létszámcsökkenésnek?

Futamok, terek, térképek: A mínusz egyedik és nulladik napi terepbemutatók után az öt versenynap alatt hat futamot rendeztek, a harmadik napon kettőt. Ezen kívül még volt egy éjszakai verseny, valamint be volt tervezve egy sörváltó is (de az elmaradt, lásd később). A terepbemutatóknál a többes szám nem elírás, akiknek ideje és kedve volt, akár négy különböző térképen is ráhangolódhatott a versenyre. A kempingtől nem messze lévő edzőterep térképét ingyen megkapta minden induló, ide néhány pont is ki volt rakva. A 3-15 km távolságban lévő másik három, homokkőves edzőterepen nem voltak a rendezők által kirakott pontok. Ezekért a korábbi évek versenyekre készült térképekért már kellett valamennyit fizetni (darabja 15 Kč = 180 Ft), és mindenki mehetett, amerre kedve tartotta. Mi ezek közül a legközelebbire mentünk ki, valamint a kemping mellétre.

A hat futam közül négyet homokkősziklás terepen rendeztek. Az első futam normáltávú volt, sziklás, 10 000-es térképpel. A második is sziklás, de annak már a sűrűbb része, középtáv, 4000-es térképpel. A harmadik futamon a repülőtéren, a mesterséges dombokba rejtett betonhangárok között rövidtávon futhattunk, szintén 4000-es lappal. Ugyanaznap délután ismét a sziklaparadicsom várt minket egy A5-ös méretű 3000-es térképen kitűzött sprintpályával, nálunk H40A-ban a pályaadatok

ezen a futamon így alakultak: 1300 m táv, 110m szint, 21 pont, győztes idő 15:51. Ez a verseny 0,1 négyzetkilométeren zajlott, szinte minden pont sziklafal, sziklatömb, sziklakapu vagy sziklatorony volt. A cseheknel nincs olyan szabály, hogy két azonos jellegű pont nem lehet bizonyos távolságnál közelebb (vagy ha van is, az a távolság nagyon kicsire van megszabva), mindenesetre két, egymástól öt méterre lévő szikla esetén nyugodtan tesznek mindkettőre pontot, érdemes tehát a kódokat is nézni. Még mindig ezen a napon este volt az éjszakai a kemping környékén, de ez olyan ráadás-verseny volt, az összetett értékelésbe természetesen nem számított bele.

A negyedik napon rendezték az ötödik futamot, ismét sziklák között, megint 3000-es térképpel, ami azonban ezúttal már A3-as méretű volt és jó bő középtávú pályákon futottunk. A záró hatodik futamon ismét a kemping környékén versenyeztünk, egy

viszonylag lapos, tisztás- és bozótfoltokkal tarkított erdőben. Ezt a „Ruská tajga” (Orosz tajga) nevű 10 000-es térkép csak helyenként ábrázolta vízenyősnek, illetve jelölt néhány különböző szélességű vizesárkot is. Az előző napok esőinek köszönhetően azonban gyakorlatilag a terep nagy része bokáig-fellábszárig érő mocsárrá változott, a pályák zöme ebben vezetett, de hogy változatosabb legyen a dolog, időnként egy-egy térdig-déréig (kisebbeknek mellig-nyakig) érő csatornán is át kellett gázolni. Folyamatosan cuppogott a mocsár a lábunk alatt, a vízbe dőlt gyökerek és fák között gázolva néha már azt vártam, hogy valamelyik mögül majd személyesen maga Hany Istók bukkan fel. Talán ez volt a legkülönlegesebb terep az összes közül.

Lebonyolítás: A versenyközpon t és az ideiglenes kemping egy helyen volt, két futamot és az éjszakai helyben rendezték, a távolabbiakat pedig innen gyalog is el lehetett érn i.

Szervezés: A címben szereplő, igaz csak zárójelbe tett kérdőjel bizony emiatt van. Egy elég alacsony átlagéletkorú és nem túl nagy létszámú rendezőgárda (két fiatal srác volt a főrendező) próbálkozott meg a lebonyolítással, fáradhatatlanul, dacolva még a két napon át folyamatosan szakadó esővel is. Sajnos azonban becsúsztak hibák, ezek egy része nyilván az előkészítésre szánt idő rövidsége miatt történt. Biztos, hogy túlságosan nem kapkodták el a szervezést, értem ezalatt, hogy például a pályakitűzés nem sokkal előzhet te meg időben magát a versenyt, az első napon például az egyik pontunk stekkje egy gombára (!) volt kirajszögözve. A versenyértésítőben angolul lehetett olvasni arról, hogy a térképkészítőkkal és a hatóságokkal történő egyeztetések miatt az eredetileg tervezett terep-és futambeosztáson utólag módosítani kellett. Az a rövid közlemény pedig csak a cseh nyelvű honlapon jelent meg néhány héttel a verseny előtt, amiben megcáfolták azokat a „rémhíreket” miszerint nem lenne engedélyük a versenyre, és biztosítottak mindenkit arról, hogy az természetesen meg lesz rendezve. Az egyik szervezési hiba az volt, hogy a távolabbi (1,3-2,2 km) futamok céljába vezető út, amit gyalog kellett megtenni, jóval hosszabb volt a megadottnál. Mint kiderült, ezt a rendőrség miatt kellett utólag csinálni, akik balesetveszély miatt nem engedélyezték, hogy a célba vezető gyalogmenet direktben keresztezen egy forgalmas főutat, hanem egy jó nagy kerülőt téve, és a rajtszalagozást több száz méter hosszan a műút mellett vezetve kellett a célt-rajtot megközelíteni. Nem tűnt egy értelmes intézkedésnek, mert vélhetően ez így semmivel sem volt kevésbé balesetveszélyes, és hát persze a visszafelé úton és a következő napokon már nem is ment szinte senki a szala-

A repülőtér

gozáson, hanem átvágott az erdőn keresztül. Ez annyira az utolsó pillanatban jöhetett közbe, hogy a plusz távolság az első napon előre ki sem derült számunkra (vagy nem merték megmondani, hogy 2,2 km helyett 4-et kell gyalogolni...), így még a célba elindulva sem tudtuk, csak menet közben mondták (csehül) a rendezők, hogy hosszabb az út, és emiatt negyedórát csúszik a rajt.

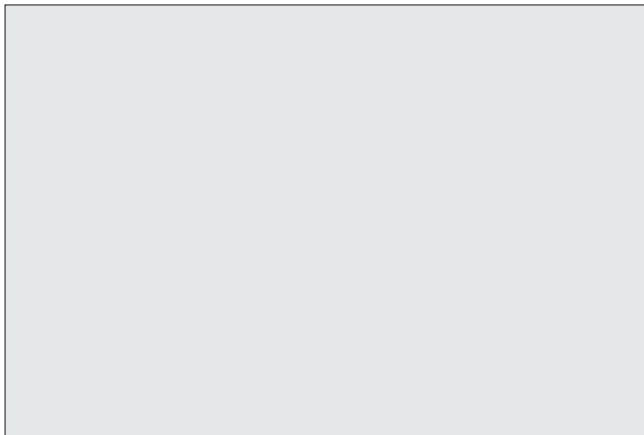
Nagyobb hiba volt, hogy a harmadik futamban a kategóriák zömének a térképről lemaradt egy pontja, ami a szimbólban benne volt. Ilyennek ugyan számítógép használatakor, OCAD-es pályakitűzésénél elvileg nem szabadna előfordulnia, de valójában csak az az igazság érvényesült, hogy igazán összekutyulni valamit csak számítógéppel lehet. Nyilván egy már nagyjából kész állományba utólag belepiszkáltak, és a pályákból kiszedtek (vagy beletettek) egy-egy pontot, és a szimbólokak végül nem ugyanabból az állományból nyomtatták ki, mint a térképeket. Hogy persze az ellenőrzőbíró miért nem

vette ezt észre, azt nem tudom, de azt gyanítom, nem igazán volt ideje ellenőrzésre (meg ugye megnyugtató az a hamis tudat, hogy OCAD-ben ilyen elvileg nem lehetséges, tehát igazából nincs is mit ellenőrizni...). Szóval a hibát így maguk a versenyzők vették észre. „Orvosolandó” a problémát, amikor ez kiderült, a hangosbmondó bement, hogy akkor ez a futam nem fog az összetettbe beszámítani. A hátul rajtolók már ennek a ténynek, és a hibának a tudatában indultak, de még így is meglepő volt, amikor odafutottam a 4-es pontomra, ami szimból szerint 37-es lett volna, hogy ott bizony az állványon 32-est láttam. Egy fél perc eltelt, mire rájöttem, hogy a szimból szerint ez már az 5-ös pontom, annak tényleg 32-es a kódja, és innentől kezdve mindig az eggyel nagyobb sorszámú pont szimbólját kellett megnézni. Tetézendő a hibát, végül mégis csak azoknál a kategóriáknál emelték ki ezt a futamot, akiknél tényleg gond volt a szimbóllal. Annál a néhány pályánál, ahol nem volt ilyen hiba,

végül ez a futam is beszámított, tehát azoknak is, akik, miután a hangosbeszélő bement, hogy a futamot kimeszelik, csak félgőzzel futották le a pályájukat... Kár ezért, mert pont ez a futam adott (volna) érdekes színfoltot a sziklás etapok között.

Ezek után már nagyon meg sem lepődünk, amikor az éjszakain a 41-es és 42-es pontot egyszerűen felcserélték.

Árak, szolgáltatások: Az alapáras nevezési díj a felnött kategóriákban 800 Kc (9600 Ft) volt, amiért hatszor futhattunk, ez még akkor is elég jó ár, ha figyelembe vesszük, hogy az egyik futamot a kategóriák nagy részénél kimeszelték. És ha még hozzáteszük azt is, hogy az ideiglenes kempingért és a parkolásért ezen kívül már egy fillért sem kellett külön fizetni, úgy még jobb. Tény ugyan, hogy a kempingben csak hidegvizes mosdási lehetőség volt, meg két zuhanyrózsa, amikből csak néha jött megfelelő erősségben a víz, de fürdésre még a közeli, egész kellemes hőmérsékletű tó is kínálkozott.

„Sziklás 1”

A versenyközpontban 20 koronáért (240 Ft) csapolták a Staroprament, és különféle alkoholos és alkoholmentes koktélok is lehetett inni. Mindenféle tájfutófelszerelést árultak. A közeli Mimoň városka sportboltjában pedig még klasszikus gumi-textil stoplist (kopáčkyt) is vásárolhattunk, sőt, a hiányzó méreteket rendelésre másnapra meghozták.

Áfonyát a rajtra várva vagy akár a terepen, pálya közben is korlátlan mennyiségben lehetett fogyasztani.

Időjárás: Hét napos ott-tartózkodásunk alatt két és fél napig esett az eső, ez csehországi viszonylatban abszolút belefér a normálisba. Igaz, a legnagyobb eső két napon át folyamatosan ömlött, a rendezők tájékoztatása szerint 10 centiméter (tehát nem 10 milliméter!) csapadék esett le. Az eső nagyságát érzékelteti az a körülmény is, hogy még a sörváltó is elmaradt miatta. Ez volt az a cseh-németlengyel határvidéket sújtó esőzés és áradás, ami a híradások szerint emberéleteket is követelt – mi szerencsére csak azt láttuk, hogy a környező folyók valóban igen megáradtak, valamint az utolsó

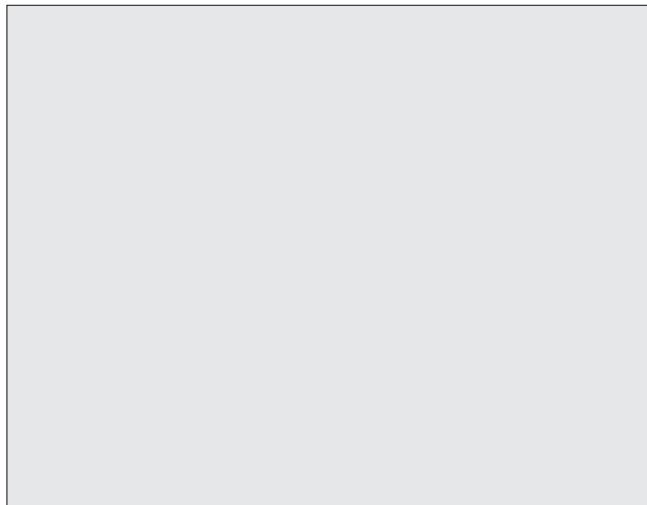
napi terep, amint azt már írtam, egy láperdővé változott. Viszont pont erre az utolsó napra elállt az eső, kisütött a nap, a sátrainkat így gyakorlatilag szárazon pakolhattuk össze.

Látnivalók: A közeli Doksy és Mimoň két szép kisváros, a Mácha-tó kedvelt üdülőhely, a csehek Balatonja. Váromok szinte minden nagyobb magaslaton, a homokkősziklák pedig

önmagukban is lenyűgözőek, de azokból volt a versenyek alatt is bőven. Prágától 80 kilométerre voltunk, oda- vagy visszautban, vagy egyik délután az is belefért. Sokadszori otlét után az ember már rájön, melyek a fővárosnak azok a részei, amiket a turistaáradat elkerül, mégis legalább ugyanolyan szépek és hangulatosak, és még a sör is olcsóbb.

Eredmények: Magyar győzelem született D10N-ben Szokol Kamilla révén. Ezüstérmes lett D14B-ben Dénes Réka, D35B3-ban Rostás Anikó, H35B3-ban Borbás Nándor, H40A-ban Kovács Zoltán, T1-ben Balázs Anna. A dobogó harmadik fokára állhatott D21E-ben Szerencsi Ildikó, D45B-ben Sallai Sára, H18A-ban Péley Domokos, H45B-ben pedig Vass Zoltán.

Összegzés: Remek, változatos terepeken, kedvező áron versenyezhattunk. Mivel nem tétversenyről volt szó, így a rendezésbeli hibák sem voltak annyira bosszantóak. A címben foglalt zárójeles kérdőjel ellenére, jövőre is: Irány Csehország! **Kovács Gábor**

„Sziklás 2”

Hirdetés

**Hátsó
borító**